

Četvrtak, 9. januar 2003.

Svedok K-2

Svedok Robert Hausvička

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda.
Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs (Nice).

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, mislim da nema realnih razloga da odlažemo administrativna pitanja, odnosno da u ovoj fazi odlažemo svedočenje zbog administrativnih pitanja. O tome ću nešto kasnije da govorim. Svedok pred nama je tražio zaštitne mere i on može sada da da svečanu izjavu.

SUDIJA MEJ: Da, molim da svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK K-2: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sad ću da vam dam komad papira na kojem je ime svedoka. Gospodine, molim vas pogledajte ovaj komad papira. Samo potvrdite sa "da", ukoliko je to vaše ime. Ako jeste, recite da?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS: Gospodine svedoče, tokom ovog postupka obraćaćemo vam se pseudonomom K-2. Molim da se ovaj komad papira pokaže optuženom i da se uvede u spis kao dokazni predmet. Ovaj svedok, kao i

svedok koji će uslediti posle njega... Treba da kažem da će to biti vrlo direktno svedočenje i neće biti nikakvih dokaznih predmeta. U slučaju sledećeg svedoka biće ih samo par, svega nekoliko dokaznih predmeta. U svakom slučaju, svedok je pogledao rezime na engleskom red po red i zna o kakvom se rezimeu radi i može da kaže, da li je tačan u slučaju kada to postane sredstvo da se time sažme svedočenje. Gospodine K-2, prvo moram da vam postavim pitanje na privatnoj sednici da se ne bi saznao vaš identitet. Uz odobrenje Suda, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

(privatna sednica)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Svedoče K-2, kada su vas posetili predstavnici "Crvenih beretki" u vašoj školi u aprilu 1995. godine, da li se sećate imena nekih predstavnika "Crvenih beretki" koji su došli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Sjećam se jednog imena. To je bio Radoslav Krsmanović.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je on bio zadužen za grupu koja je pohađala vašu školu?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste kasnije saznali kakav je bio njegov položaj u toj grupi i kakav je bio njegov odnos ili položaj u odnosu na Frenkija Simatovića?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Radoslav Krsmanović je bio komandant jedinice, u svojstvu zamjenika Frenkija Simatovića.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi i neki drugi studenti iz vaše škole odlučili da se pridružite specijalnim jedinicama poznatim pod imenom "Crvene beretke" zbog čega su oni i došli u tu posetu?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možda bi bilo zgodno iz hronoloških razloga da sada pređemo na paragraf 8, pa se vratimo na paragraf 5. Tokom vremena

koje ste proveli sa Crvenim beretkama, o tome ćete nam kasnije govoriti, da li ste otkrili da li su Crvene beretke postojale u bilo kakvom obliku pre 1995. godine i ako jeste, da li ste saznali gde su oni prvi put obučavani?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Po izjavama, odnosno po pričama instruktora saznali smo da su korjeni Crvenih beretki počeli još u Kninu i da su prve obuke počele u "Alfa centru" u Kninu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko ih je prvi obučavao?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Na to pitanje ne znam direktno odgovoriti, ali koliko sam upoznat, u to vrijeme treninge u "Alfa centru" u Kninu je sprovodio kapetan Dragan.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prema onome što je vama rečeno, gde su oni prvi put bili aktivni pre 1995. godine? Dakle, gde su bili aktivni, u kojem području?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Po mojim saznanjima oni su bili aktivni na Koševu, to je naselje pored Sarajeva i bili su jedno vrijeme aktivni u Hercegovini, u okolini Mostara i Nevesinja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vraćamo se na paragraf 5. Pošto ste prihvatali poziv, odnosno prijavili se da se pridružite nakon njihove posete školi, da li ste primili pismenu odluku kojom ste postali pripadnik Službe državne bezbednosti, odnosno srpskog MUP-a? I ako jeste, koji je datum bio na toj odluci?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Primio sam odluku da sam pripadnik Državne bezbjednosti, ali to je se desilo znatno kasnije. Koliko ja mogu da se sjetim, ja sam se pridružio jedinici u maju mjesecu, a u junu ili julu mjesecu, koliko se ja mogu sjetiti da smo dobili pismeno obavještenje, odnosno rješenje da smo pripadnici Resora državne bezbjednosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada je zvanično priznata, odnosno kada su zvanično priznate jedinice za antiterorističko delovanje?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jedinice antiterorističkog djelovanja legalno su priznate kao legalna jedinica MUP-a Srbije u novembru ili oktobru 1996. godine na svečanom otvaranju kampa u Kuli i tom prilikom je dato zvanično ime jedinice za antiteroristička dejstva Resora državne bezbjednosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da ne bismo trošili vreme vraćajući se na tu temu, možete li da nam kažete ko je bio prisutan na toj ceremoniji? Mislim da je to paragraf 19.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Bio je prisutan komandant Krsmanović, bio je prisutan Frenki Simatović, bio je prisutan Jovica Stanišić, bio je prisutan Kapetan Dragan i bio je prisutan Milan Martić. I još je bilo drugih lica za koja ja ne znam imena, iz Vojske Jugoslavije, neki su bili iz Resora državne bezbjednosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I na osnovu onoga što ste vi uopšte otkrili, a i na samoj toj ceremoniji, ko je bio na čelu uprave za ovu organizaciju?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Glavna osoba koja je bila naš komandir je bio Frenki Simatović, a on je došao u pravnji Jovice Stanišića kao glavnog šefa.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Tokom vremena koje ste proveli sa ovom organizacijom da li ste... Da li je aktivnost vaše grupa i vaša grupa dobila bilo kakvu podršku ili odobrenje, potvrdu od Vlade Srbije? I ako jeste, kakvu?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Mi smo imali kompletну podršku u vidu municipije, u vidu uniformi, u vidu svih ostalih sredstava i u vidu korišćenja kampova.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dok se bavimo istom temom, paragraf 7, da li je jednom prilikom održan sastanak sa Simatovićem i ostalima, kada je Simatović rekao nešto što je ukazivalo na to odakle dolaze njegova ovlašćenja?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To se desilo jednom prilikom, imali smo, kompletne jedinice je imala sastanak u kampu Lipovica pored Beograda. Na tom sastanku bio je prisutan Krsmanović, bio je prisutan Frenki Simatović i bio je prisutan Rajo Božović. U tom trenutku on je rekao da naša jedinica mora da uradi sve šta se traži od nje, da ne postoji mogućnost da mi kažemo da ne možemo učiniti, ne želimo to učiniti i iz tih razloga da su nama vrata predsjednika otvorena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I kako ste vi shvatili tu frazu "da su vrata predsednika otvorena", na šta se to odnosilo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko sam ja mogao da shvatim, u to vreme postoji samo jedan predsednik i odnosilo se na gospodina Slobodana Miloševića, koliko sam ja mogao da zaključim.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 6. Možete li da nam ukratko opišete strukturu Državne bezbednosti, odnosno srpskog MUP-a? Da li je on bio podeljen u pet centara?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Postojalo je pet glavnih centara koji su se nalazili u Beogradu, Nišu, Novom Sadu, Kragujevcu i Kraljevu. Nakon toga Resor državne bezbjednosti delio se na ataše, odeljenja u kojima su djelovali par pripadnika, odnosno par operativaca Državne bezbjednosti koji su držali određeni lokalitet.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je verovatno dovoljno detalja za sada. Kako je išao lanac izveštavanja grupe poznate kao Crvene beretke? Da li su oni podnosili izveštaje normalnim lancem izveštavanja ili je bilo nešto posebno u vezi sa njima?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Prva posebna stvar u vezi Crvenih beretki bilo je to što nama nije kao pripadnicima Crvenih beretki bilo dozvoljeno da pričamo o toj jedinici, naročito o dejstvima te jedinice. I nije uopšte bilo poželjno da se priča, uopšte o postojanju te jedinice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A kome ste podnosili svoje izveštaje, da li se to uklapalo u generalnu strukturu srpskog MUP-a, odnosno Službe državne bezbjednosti ili ste vi imali neki odvojeni lanac izveštavanja?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja znam, jedini način izvještavanja jeste bio znači direktno Krsmanoviću, a Krsmanović je direktno odgovarao Frenkiju. Dalje kako se odvijao lanac izvještavanja nije mi poznato.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 9. Rekli ste da nije bilo dozvoljeno da govorite o svom radu. Da li ste jednom prilikom videli jedan dokument koji se odnosio na ta pravila o postupku u vašoj jedinici?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da. To je bio Pravilnik o radu Resora državne bezbjednosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste ga vi pročitali tom prilikom kada ste ga videli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li da nam navedete neke teme koje su bile pokrivene tim pravilnikom i koje su odražavale neke funkcije koje je obavljala vaša grupa, stvari za koje je vaša grupa bila ovlašćena ili se očekija-

valo da ih izvede. Posebno ono što se odnosilo na uplitanje u obična, odnosno redovna ljudska prava civila?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U tom pravilniku postojalo je, pored ostalog, i načini znači vršenja poslova Državne bezbjednosti. U određenim situacijama bilo je omogućeno čitanje pošte, odnosno korišćenje tuđe pošte, tajno prislушкиvanje isto takođe kao i vrbovanje, vrbovanje lica. To je uglavnom ono čega mogu da se sjetim pored ostalog što je stajalo u pravilniku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pošto smo se pozabavili nekim opštim saznanjima o vašoj organizaciji, vratićemo se na paragraf 10, da bi se kratko pozabavili hronološkim razvojem događaja. Da li ste se u maju ili junu 1995. godine javili na obuku i u koju zgradu u Beogradu ste otišli da biste se javili na obuku?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Trebalo je da se javimo ispred glavne zgrade MUP-a u Beogradu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I da li vas je bilo otprilike 30 i da li ste otišli u kamp za obuku u Pajzošu u Istočnoj Slavoniji gde ste dobili uniforme, puške, noževe i slično? Da li je taj kamp bio u području između Šarengrađa i Bapske?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je taj kamp bio blizu jedne vile koja ima određeni istorijski značaj?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ta vila je bila u okviru kampa, to je bivša Titova vila.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je ta vila korištena kada su dolazili važni ljudi i tu boravili?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, vila je bila isključivo korištena od strane tih ljudi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je bio komandant vaše jedinice?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U to vrijeme je bio, ne mogu da se sjetim, stvarno nikad nisam bio ni upoznat sa prezimenom, a čovjek se zvao Zvezdan i bio je uporedo, zajedno sa gospodinom Krsmanovićem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zvezdan je bio poznat pod nadimkom Zveki. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je bio vaš instruktor?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pored ostalih instruktora bio je Dukić Miloš.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Poznat pod nadimkom Duka. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Među ljudima koji su posećivali vilu, da li možete da navedete neke ljude koje ste videli i za koje znate da su posećivali vilu?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Vidio sam Raju Božovića, video sam Radoslava Kršmanovića, video nisam, ali sam čuo da je isto dolazio i Frenki Simatović.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste imali bilo kakve kontakte ili da li ste videli da je dolazio u posetu neko od predstavnika Vojske Republike Srpske Krajine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, i to se desilo više puta, ali ime oficira nije mi bilo poznato.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koji čin je imao?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja znam, on je bio general.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da se pozabavimo obukom i osobljem. Da li ste otkrili da ti koji su bili vaši instruktori imaju nešto specifično u svojoj biografiji, šta bi ukazivalo na krivična delovanja?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Par puta kada smo imali tako privatne razgovore, bilo je poznato za par njih da su imali kriminalnu zaleđinu, kriminalnu prošlost.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Međutim, tu su bila dva instruktora za koje se činilo da su prošli adekvatnu policijsku obuku i da su došli da vam predaju vrlo konkretne stvari. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Odakle su oni bili i šta su vam predavali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Oni su došli iz takođe jednog od kampova Crvenih beretki na Batajnici, sa aerodroma u Batajnici i predavali su nam borilačke veštine kao što je tiha likvidacija i ostala borbena dejstva.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tiha likvidacija nožem i sličnim sredstvima, je li tako, žicom, lomljenje vrata i slične stvari?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada ste stigli u Pajzoš, da li je tamo već bilo oružje za vas?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dok ste bili tamo, da li ste videli da i dalje stižu nove količine oružja i municije? Ako je tako, u kakvom vozilu i kako je bilo označeno to vozilo, da li se video odakle dolazi?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Isporuke naoružanja i municije su redovno bile i uvijek su dolazile sa kamionom "M" tablica, M-602 većinom. Taj broj karakterističan je bio za resor Državne bezbjednosti, početni broj M-602.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, to je srpska Služba državne bezbednosti, zar ne?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vi ste ostali u tom kampu između juna i oktobra 1995. godine, čini mi se. Jednom ste videli Simatovića. Možete li da nam to opišete, možete li da nam kažete kako je on uticao na ljude?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Zamolio vas da ponovite pitanje, molim vas.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste jednom prilikom videli Simatovića kako stiže u kamp helikopterom?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da. Da, to je prilika kada sam čuo da je došao Simatović u kamp u nameri da isprobavaju novo naoružanje, tačnije "Desert igl" (Desert eagle) su isprobavali on i Rajo Božović. Ispred vile u kampu postoji heliodrom, a oni su došli helikopterom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Takođe ste mogli da ga viditi i u drugim prilikama, na primer u Lipovici i u Kuli, kao što ste nam rekli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kakav je on utisak ostavljaо, kako je njegovo prisutnost delovala na ljudе u njegovoj jedinici?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Počevši od najniže rangiranih pripadnika pa preko i Krsmanovića i ostalih komandanata, svi su osjećali strah od njega.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li da nam, ali ukratko molim vas, kažete nešto o Arkanovoj jedinici, da vidimo da li možete oko toga nešto da nam pomognete. Da li ste ponekad viđali drugorangiranog komandanta u Arkanovoj dobrovoljačkoj gardi?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da. Jedne prilike sam vidiо Acu Legiju, dolazio je još sa par pripadnika Arkanovih "Tigrova" po muničiju u naš kamp u Lipovici. To sam vidiо da su iznosili iz magacina i natovarili na njihov džip.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je postojala jedinica pod imenom jedinica "Boka" u vašem području?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, postojala je jedinica pod imenom "Boca".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Boca, izvinjavam se. Dakle, to je ta jedinica o kojoj govorite, zar ne? Ili je to neka druga jedinica?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, ne, ne. To nisu Arkanovi "Tigrovi", to je bila druga jedinica.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro. Onda nam recite nešto o toj jedinici "Boca", molim vas.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja znam, ta jedinica znači nije bila u sklopu Arkanovih "Tigrova" i oni su par puta dolazili u naš kamp u Lipovici, pardon na Pajšešu po muničiju i ostala sredstva kao što su uniforme. Karakteristično za njih, većinom njihovi džipovi su bili crni sa bijelim naljepnicama na vratima i crnim škorpionom i ispod Škorpiona je pisalo "Odred Boca".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koje je to bilo godine, da bude sasvim jasno, kada su stizale te isporuke?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: 1995. godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To se odnosi i na Arkanovu jedinicu i na jedinicu "Boca", je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, razlika između njihovih dolazaka u kamp bila je između dva, tri dana.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I koliko puta sve ukupno otprilike ste videli da se bilo Arkanove jedinice, bilo "Odred Boca" snabdevaju?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Tri, četiri puta najmanje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. Da li je jednom sam Arkan stigao u kamp u okolnostima kada je odbio da se predstaviti?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Za taj događaj sam čuo od stražara koji je tada bio na kapiji. Njegov nadimak je bio Kevin, ne mogu da se sjetim tačno njegovog imena. Arkan je bio došao na kapiju našeg kampa, ali postojala je naredba da se bez odobrenja našeg komandanta niko ne smije pustiti u kamp, na šta je Arkan reagovao žustro. I stražar je pozvao vilu i Krsmanović mu je naredio da Arkana otjera sa kapije, na šta je Arkan okrenuo svoj džip i otišao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nakon toga da li ste videli njegovog zamenika Legiju kako dolazi u kamp i uzima zalihe?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, to je bila prilika da vidim Legiju, kada je on sa par pripadnika natovario par sanduka municije i, koliko se ja sjećam, ručnih granata i otišli su posle sa džipom nazad, ne znam gde.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 16. Da li je vaša jedinica u jednoj fazi bila raspoređena u kampu u šumi Žirište u blizini sela Njemci? Pretresno veće će to pronaći u paragrafu 16., na strani 23 atlasa.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko dugo ste tamo ostali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, to je bio improvizovani kamp u šumi zvanog Žirište. U toj šumi smo proveli, po mom sjećanju, minimum jedan i po mjesec.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vaša svrha boravka tamo je otkrivena kasnije. Šta je zapravo bila svrha vašeg boravka tamo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko sam ja shvatio, jedne prilike iznenada smo krenuli u akciju. Bili smo rasporijeđeni u jedno selo u blizini, čijeg imena se ne sjećam, u stvari nije mi bilo ni poznato, u blizini razgraničenja hrvatskih snaga. I bili smo raspoređeni po tim napuštenim kućama i bilo nam je naređeno od naših instruktora da čekamo znak za početak akcije, znači za početak dejstvovanja. Bili smo tu rasporijeđeni negdje oko, od kasnog prijepodneva do ranog poslijepodneva i nakon tog vremena

instruktor je ponovo došao i rekao da se povlačimo. Sljedeći dan u kampu pričalo se da je naša svrha bila tamo da potpomognemo povlačenje nekih naših snaga, odnosno operativaca sa hrvatske teritorije i postojale su priče da su kao naši operativci šetali se u civilu kroz Osijek.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad kažete vaši operativci, da li mislite na operativce Crvenih beretki ili na neke druge operative?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne mogu tačno reći da li su to bili operativci Crvenih beretki, ali prepostavljam sam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su u tom kampu u Žirištu bili smešteni i predstavnici neke druge vojske, i ako jesu, koje?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Bili su smješteni pripadnici Vojske Republike Srpske Krajine. Oni su bili smješteni, otprilike oko šezdesetak njih, u dva velika šatora su bili raspoređeni.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I da li su se neki od njih na neki način preselili i postali instruktori u vašoj jedinici?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Iz tog kampa ne, ali iz jedinice "Poskok" koja je djelovala na prostorima Republike Srpske Krajine u vidu specijalne jedinice, oni su se pridružili nama i par članova te jedinice postali su naši instruktori.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. Da li je u kampu bio neki šator u kojem su bili zatvorenici, obični zatvorenici, osuđeni kriminalci iz Srbije i ako je tako, šta su vam oni rekli o svom prisustvu tamo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, postojaо je, odmah do našeg kampa postoјao je jedan šator gdje su bili zatvorenici, što su oni sami izjavili i da su na ratištu zbog toga što će im biti smanjene, odnosno ukinute kazne zatvorske.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tokom 1995. godine i 1996. godine, na koji način su vas plaćali za vaše usluge?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U to vrijeme dok sam bio u jedinici novce, platu sam dobijao na ruke bez ikakvog potpisa.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, nije bilo nikakvih dokumenata na kojima bi stajao naziv te jedinice, te kojoj ste vi pripadali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja nisam vidoio nikakav.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je u jednom trenutku vaša jedinica stigla u kamp u Lipovici i da li ste se tada premestili u kamp Kula kod Vrbasa?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da. Nakon par provedenih dana u Lipovici, premjestili smo se u kamp Kula i neposredno poslije toga bilo je svečano otvaranje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je to zvanično otvaranje tog kampa, o čemu ste već govorili, da li je to bilo kada je bio prisutan Jovica Stanišić, koji je bio zadužen za sve to?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada ste prvo odgovarali na pitanja o tome, niste mogli da nam kažete ni približno datum te ceremonije, ali možda sada možete da kažete sudijama koje godine ili u kom delu godine je održana ta ceremonija?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ta ceremonija, koliko ja mogu da se sjetim, da se održala u mjesecu oktobru ili novembru 1996. godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Do te ceremonije, kojim imenom ili imenima se zvala vaša jedinica, kolokvijalno?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pa jednostavno zvali su nas Crvene beretke.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste bili poznati i pod nekim drugim imenom?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, imali su običaj da nas zovu i frenkijevci.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A posle te ceremonije kako su vas zvali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jedinica je bila afirmisana kao Jedinica za antiteroristička dejstva Resora državne bezbjednosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste u jednom trenutku napustili Kulu da bi se vratili u Lipovicu i jeste li tada doneli odluku da napustite jedinicu?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, ja sam odluku donio još mnogo ranije, ali nije bilo moguće napustiti jedinicu, jer su prepostavljeni govorili: "Vi znate da je teško doći u ovu jedinicu, a još teže izaći iz ove jedinice".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada ste konačno ostvarili svoju želju da napustite tu jedinicu? Možete li da nam kažete datum kada je to bilo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To je se desilo u martu mjesecu, februar, mart mjesec 1997. godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mi imamo neke dokumente sa kojima ne želimo nepotrebno da zamaramo sudije, ali ako biste videli dokumente, da li bi vam to pomoglo da kažete tačan mesec i godinu za ta imenovanja?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mislim da nakon šta ste napustili Crvene beretke, vi ste se zaposlili?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Bio sam prebačen na poslove policajca u Prištini (Prishtine).

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U kojem mjesecu ste počeli da radite taj posao?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U martu mjesecu 1997. godine.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, možda bi sada mogli da predemo na privatnu sednicu zbog ovoga.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A što se tiče datuma ceremonije, ako možete nešto da nam kažete izvolite, ali nemojte molim vas da nagađate ako ne znate.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, ceremonija se desila u oktobru, novembru mjesecu 1995. godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Idemo dalje. Sada ćemo brzo da se pozabavimo jednom manjom tačkom. Jednom kada ste putovali, jeste li stopirali i da li vas povezao neko ko se predstavio kao komandant padobranske brigade, 63. padobranske brigade Vojske Jugoslavije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, to je bio major Ostojić.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jeste li se vi predstavili kao pripadnik one grupe u kojoj ste bili pripadnik?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, ja sam se predstavio kao bivši pripadnik Crvenih beretki.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. I da li je izgledalo da major Ostojić ima saznanja i da je u dobrim odnosima sa ljudima koji su pripadnici Crvenih beretki?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Tokom našeg razgovora ja sam došao do zaključka da on vrlo dobro poznaje Raju Božovića, Krsmanovića i Frenkija, i čak mi je rekao da ako nekad budem vidio Raju Božovića da mu prenesem pozdrave od majora Ostojića.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, sada moramo još jednom da pređemo na privatnu sednicu. Mislim da to neće biti dugo i da je to zadnji put.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine K-2, kažite nam šta ste vi saznali da se događalo u selima na Kosovu u januaru 1999. godine i oko tog vremena?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko sam ja saznao iz razgovora sa kolegama, počela su čišćenja sela, počele su, prilikom dešavanja kada su Albanci pokušavali da izbjegnu sa Kosova masovno su im oduzimane lične karte. Bilo je slučajeva isto tako oduzimanja novca od Albanaca. Bilo je slučajeva isto tako pljačkanja tudihih kuća.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad je reč o čišćenju sela, da li vam je to opisivao jedan ili više vaših kolega?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ti razgovori su se obavljali u krugu više kolega, nas četiri, pet bi tako sjedili i vodili razgovor šta se dešava na terenu, šta je se desilo, kako je se desilo i iz tih razgovora ja sam došao do navedenih zaključaka.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je postojao neki obrazac aktivnosti u tim selima? Dakle, da li se uvek postupalo na sličan način? Kako se radilo da bi se očistilo selo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Većinom to je se radilo na sledeći način. Artiljerija bi prvo počela da djeluje po selu. Nakon par časova djelovanja artiljerije, tada bi dolazila pješadija koja bi pretresala kuću po kuću u cijelome selu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A što se tiče oduzimanja ličnih karata, iz onoga šta ste čuli od svojih kolega, ko je oduzimao lične karte, koje telo ili koje snage su to činile?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Vršili su policajci koji su stajali na policijskim punktovima gdje su kontrolisali sva putnička vozila.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jesu li vam vaše kolege objasnile po čijoj naredbi ili instrukciji to rade?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Među policajcima koji su delovali na Kosovu, da li je bilo i drugih koji su bili pripadnici specijalnih jedinica policije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, tu su postojale posebne jedinice policije koje su ustvari formirane od redovnog sastava policije. Drugo što je bilo poznato, bile su poznate Specijalne antiterorističke jedinice pod nazivom "SAJ", i ja sam čuo bio i priče da su bile prisutne Crvene beretke na Kosovu isto, i čuo sam da su, od mojih kolega čuo sam da imaju kamp u zatvoru u Istoku (Istog).

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Recite samo da ili ne, da li ste i od koga čuli za navodno učešće Crvenih beretki u Račku (Recak)? Samo sa da ili ne.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da ili ne, da li ste čuli za učešće pripadnika policijske stanice u Prištini (Prishtine), učestvovanje u napadu na Prekaze (Prekazi i Poshtem) i Likošane (Likoshan)?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Čuo sam da su u napad na Prekaze i Likošane bili umješani pripadnici prištinskog odreda posebnih jedinica policije, među kojima su bili i pripadnici moje bivše policijske stanice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Time ćemo se baviti u dva dela. Crvene beretke i njihovo prisustvo u Račku, recite nam samo sa da ili ne, da li svi možete da nam navedete imena nekih pripadnika Crvenih beretki koji su navodno umešani u incident u Račku? Dakle, da ili ne?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pod čijom komandom su bile specijalne jedinice iz Prištine koje su učestvovali u incidentima u Prekazu i Likošanima?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pod komandom Žarka Brakovića.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste ikada videli pripadnike Crvenih beretki u Prištini?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gde ste ih videli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jedne prilike sam video u civilu u diskoteku hotela "Grand", a drugom prilikom tokom NATO bombardovanja video sam ih ispred hotela "Grand" u uniformi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada ste ih videli tamо, da li su vam rekli zašto su tamо, šta je svrha njihovog prisustva?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Prvom prilikom kada smo se sreli u diskoteci hotela "Grand" kada sam pitao: "Šta radite ovdje", oni su rekli "ništa konkretno", direktno nisu rekli, jedan od njih je rekao, ništa konkretno nije odgovorio, ali rekao kao radimo neke poslove. Drugom prilikom kada sam se sreo sa njima ispred hotela "Grand", rekli su da su tu iz razloga zato što se održavao sastanak visokih oficira i neko iz, i neko od oficira Crvenih beretki je bio tu, koga su čekali i obezbjeđivali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste kasnije videli visoke oficire koji su došli u hotel, oficire čija imena možete da navedete i možete da identifikujete njihove jedinice?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Nakon završenog sastanka, iz sale za sastanke u podrumu hotela "Grand", u holu hotela "Grand" sam sreo generala Stevanovića i sam sreo Žarka Brakovića i bili su tu i par oficira Vojske Jugoslavije za čije, čija zvanja se ne mogu sjetiti koja su bila i imena mi nisu bila poznata, ali su bili u uniformi Vojske Jugoslavije.

SUDIJA KVON: Da li možete da nam kažete datum?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možda svedok ne može da nam pomogne oko konkretnog datuma, ali možete li da nam kažete otprilike mesec i godinu kada su održani ti sastanci?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja mogu da se sjetim, to je se desilo u zimu 1998. godine ili početkom 1999. Stvarno mi je žao, ne mogu da se sjetim tačno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tokom bombardovanja na Kosovu, da li ste u jednom trenutku, i ako jeste, recite nam kad, radili nešto u vezi sa obezbeđivanjem konvoja koji su putovali između Beograda i Prištine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Kada sam iz svojih ličnih razloga išao u Prištinu, jedino kako sam mogao da idem tamo je bilo sa konvojem, obezbeđujući pratnju za te konvoje... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)...*

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta su bili ti konvoji, šta su oni sadržavali, šta se prevozilo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Konvoji su transportovali granate i municiju na Kosovo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko takvih konvoja ste videli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja sam putovao sa tri konvoja, dva konvoja su transportovala municiju i granate, a treći konvoj je, išlo je deset borbenih jedinica pod nazivom "BOV" na Kosovo, tom trećom prilikom kada sam išao dole.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste videli ili otkrili odakle je bila ta municija i kakva je to bila municija, u bilo kojoj od ovih prilika?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Što je karakteristično jedne prilike smo vozili, prvo smo iz Beograda, iz MUP-a u Beogradu išli smo za Čačak u fabriku "Sloboda" gde smo natovarili granate za minobacače i ručne raketne bacače pod nazivom "Zolja", i oni su natovareni u krugu fabrike "Sloboda" i nakon toga smo otišli na Kosovo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste primetili kako su srpski mediji kasnije izveštavali o NATO bombardovanju ove fabrike?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Bio je dnevnik u kojem je izjava bila da su NATO snage bombardovale fabriku veš mašina i šporeta u kojoj uopšte nije bilo nikakvog razloga za bombardovanje, a ja lično sam bio svjedok da smo mi tu baš u toj fabrici tovarili na kamion ručne bacače i granate.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste videli konvoj u kojem je bilo 10 borbenih jedinica "BOV", 10 transpotrera?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Odakle su oni dolazili i kuda su išli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Iz okoline Beograda za Prištinu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste videli učešće specijalnih antiterorističkih jedinica u dostavi municije i ako jeste gde je ta jedinica bila locirana?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jedan od konvoja, u stvari konvoj koji znači nisam pomenuo sada, koji se sastajao od dva velika šlepera bili su dostavljeni u mljekaru u Kosovo Polju (Fushe Kosove) gdje je bila smještena SAJ, Specijalna antiteroristička jedinica Resora državne bezbjednosti. Javne bezbjednosti, pardon.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Govorili ste o jednom ili možda dva civilna objekta, civilne institucije u kojima je bilo uskladišteno oružje ili gde je bilo isporučeno oružje. Da li je bilo drugih prilika u kojima su policija ili druge snage koristile civilne objekte tokom NATO bombardovanja?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jedne prilike bio sam svjedok da su policijske snage koristile skladište u zgradici, izvinjavam se, pokušavam se sjetiti, uglavnom to je sportski centar u centru Prištine "Boro i Ramiz". Ali koliko se sjećam, tu je bilo skladište hrane. Isto sam bio svjedok da su policijske snage koristile zgradu "Panorama", odnosno "Rilindja" (Rilindja) u Prištini, i isto tako bila je korištena zgrada, da li se zvala "Kosovka" ili "Kosovarija", u blizini zgrade "Elektroprivrede" u Prištini.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Već ste nam rekli o onome šta ste saznali da se dešavalo u selima. Da li ste čuli bilo šta o ubijanju Albanaca tokom 1998. i 1999. godine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Postojale su priče od mojih kolega koje su bile na terenu da ih je dosta, da je dosta albanskog naroda ubijano, ali direktno da je neko izjavio da je ubio ovoga ili onoga, to nisam nikad bio svjedok tome.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Govorili ste o pljačkama. Da li ste vi lično videli pljačku iz albanskih kuća i ako jeste, da li ste videli gde je ostavljeno to što je ukradeno, ta ukradena imovina?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jedne prilike u blizini moje bivše stanice postojala je jedna albanska kuća koja je u prizemlju imala privatnu firmu i pri-

padnici iz moje stanice su tada bili provalili u tu kuću i odnjeli namještaj i kompjutere i ostale aparate, a što je karakteristično, veliki sto kancelarijski je završio u stanici mog komandira, u kancelariji mog komandira bivšeg.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su preduzimane bilo kakve disciplinske mere prema vašim kolegama koji su učestvovali u ovakvim i sličnim aktivnostima? Da li vam je to poznato?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja znam, ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada je reč o Arkanovom prisustvu na Kosovu, da li ste bilo šta o tome saznali i od koga?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Tokom jednog razgovora sa nekim od mojih kolega u stanici, saznao sam da je, nakon što su većina akcija završene, Arkan sa svojim jedinicama došao u Prištinu. Ali kao da je se tom prilikom sukobio sa Frenkijem, zato što mu je Frenki rekao kao: "Došao si sa svojom jedinicom nakon što smo mi sve završili, da bi kupio i pljačkao" i tom prilikom vjerojatno ga je Frenki znači otjerao sa Kosova.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I na kraju, da li je postojala jedna grupa koja se zvala "Munja" o kojoj ste nešto znali, i ako jeste, od koga ste to saznali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Saznao sam od kolega iz moje stanice da je u okolini Peći (Peje) postojala grupa pod vođstvom jednog policajca koji je bio u sastavu posebnih jedinica policije i koji je nadimak imao Munja, a čije mi ime nije poznato, i da je jedinica sastavljena od članova policije i civila iz okoline Peći. I jedne prilike, radi toga sam i čuo za njih, da su uspješno vodili neku akciju zajedno sa Crvenim beretkama.

TUŽILAC NAJS: Hvala vam, svedoče K-2. Sada će vam druga strana postavljati pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na drugoj strani vaše izjave zahtevate da se preduzmu sve potrebne mere radi zaštite vašeg identiteta.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto kažete da ste, da ste tada verovali da vam je život u velikoj opasnosti. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li i danas mislite da vam je život ugrožen ili je u velikoj opasnosti, sobzirom od trenutka te vaše izjave prošlo gotovo dve i po godine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači i sad vam je život u opasnosti, posle dve i po godine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja tako smatram.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li je razlog zbog koga mislite da vam je život u opasnosti ta vaša izjava istražiteljima ili činjenica da vas neki povezuju sa ubistvom ovog... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)... Iz kog razloga vam je život u opasnosti?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Sada iz oba razloga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

TUŽILAC NAJS: Nisam siguran da je ovaj način ispitivanja dobar, jer se ovako ovaj svedok može da se identificuje. Mislim da moramo da budemo jako oprezni.

SUDIJA MEJ: Da. Gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam čuo vaš odgovor.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Moj odgovor je da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, zbog toga što ste umešani... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)... Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači to je glavni razlog zbog koga više ne živite u Srbiji i što krijete svoj identitet. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi danas živite na području Republike Srpske. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Časni Sude, ja na ovo pitanje ne mogu da odgovorim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li ste zaposleni?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Časni Sude, ja se interesujem da li mogu da odgovorim na ovo pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne razumem zašto ne bi mogao da odgovori, ja pitam samo da li je zaposlen.

SUDIJA MEJ: Ako želite da nastavite sa ovakvim ispitivanjem moramo da pređemo na privatnu sednicu, gospodine Miloševiću. Da li želite da nastavite ili ne?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, želim da nastavim, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudske, gospodin Slobodan Milošević, sva pitanja koja je on postavio su u vezi sa izjavom datom istražiteljima Tužilaštva. Mislim da vi morate da imate tu izjavu koji je svedok dao istražiteljima Tužilaštva.

SUDIJA MEJ: Da, dajte nam kopiju. Ako je nemate sada, možemo je pribaviti kasnije tokom pauze.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mogu li da nastavim? Pitali su vas jutros kako su Crvene beretke nastale, kako su funkcionaliste u okviru Ministarstva unutrašnjih poslova, da li ste znali ko je u komandi, kako su organizovani i tako dalje. Da li znate da to šta ste pričali nije nikakva tajna

i da su to bile regularne jedinice, naravno nisu se zvale Crvene beretke, sve su to bile regularne jedinice, sad da li državne da li javne bezbednosti, bile su regularno uključene u sastav, u formacije Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije, je li znate vi to?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Tačno i konkretno meni to nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi govorite kako, eto Crvene beretke su imale, počele da postoje ranije pa ste onda 1995. godine bili na nekoj svečanosti gde je organizovana antiteroristička jedinica, pa su se te Crvene beretke pretvorile u antiterorističku jedinicu. Jeste tako rekli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vama poznato da je širom Bosne i Hercegovine, Republike Srpske Krajine, Republike Srpske, ja sam sad počeo da tražim i da skupljam da mi daju podatke o svemu tome, da li je vama poznato da nije skoro bilo grada gde nisu bile neke Crvene beretke? Da su bile neke opštinske Crvene beretke, da su bile Crvene beretke Krajine, da su bile Crvene beretke u Republici Srpskoj, da su bile u policiji, da su bile Crvene beretke u vojsci. Jeste li videli nekog našeg načelnika Generalštaba tadašnjeg da i on nekad nosi crvenu beretu pa nije bio pripadnik...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, izneli ste čitav niz stvari i trebali biste da date priliku svedoku da odgovori. Svedoče K-2, čekajte malo, čekajte malo, samo jedno po jedno. Svedoče K-2, prva stvar koja je izrečena je da je bilo Crvenih beretki u svakom gradu, opštinskih Crvenih beretki. Da li je to tačno?

SVEDOK K-2: Časni Sude, da li mogu gospodinu Miloševiću da objasnim ovo pitanje koje mi je postavio? Gospodine Miloševiću, tačno je da su mnoge jedinice nosile crvene beretke, ali ako vama nije bilo poznato u javnosti, odnosno u određenim krugovima u javnosti, ako se spomenu Crvene beretke, naročito u krugovima u Beogradu i u Srbiji, znalo je se tačno ko je to. Ja ne znam da li je vama bilo poznato i vašim krugovima da li je bilo poznato, ali u krugovima u kojima sam se ja kretao, kada se spomenu Crvene beretke znalo je se ko su Crvene beretke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nije mi poznata jedinica pod tim nazivom. Znam za Jedinicu za antiteroristička dejstva uredno i tako dalje, ona postoji u formaciji službe bezbednosti, to nije nikakva tajna. Ne znam da su se ikad zvali

Crvene beretke, a ko je sve nosio za vreme rata ili ko danas nosi crvene beretke, to...

SUDIJA MEJ: Dajte da se pozabavimo prvom poentom. Da li je bilo, bilo šta tajno u vezi sa postojanjem jedinice Crvenih beretki?

SVEDOK K-2: Da, prva i glavna tajna bila je da se čuva tajna, ta da se ne smije govoriti da uopšte ta jedinica postoji. To je bilo nama sugerisano kao članovima Crvenih beretki, da ne pričamo nikom o postojanju ove jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li znate da u regularnoj vojsci vojnik ne sme da daje informacije o svojoj jedinici, makar da je to intendantska četa neke brigade koja eto bavi se snabdjevanjem namirnicama i kuvanjem hrane? Da li znate da su to uobičajena pravila i zašto mistifikujete, zašto mistifikujete priču o tome kako je vama zabranjeno da kažete da postojite, a vi postojite? I šta ste onda imali da kažete nekome: "Vidiš me, ali ja ne postojim". Je li to neko vaše objašnjenje?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, nije to objašnjenje. Meni je poznato da se djelovanje jedinice, način rada i to, i stvari koje su slične ne iznose u javnost, ali insistiranje na tome da se nikad ne priča o postojanju te jedinice... Jednostavno, daću vam konkretan primjer. Jedan od komandanata nam je rekao: "Ako vas neko pita gdje radite, kao što je familija ili tako, dovoljno je samo da kažete da radite u Ministarstvu". Čak šta više, nije bilo poželjno da se kaže da radimo i u Resoru državne bezbjednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa radite, pa je li niste radili...

SUDIJA MEJ: Sada ćemo da napravimo pauzu. Prošlo je već pet minuta od uobičajenog vremena kada pravimo pauzu. Vratićemo se posle ovoj temi. Sad idemo na pauzu 20 minuta. Svedoče K-2, nemojte ni sa kim da razgovarate o svom svedočenju dok ne završite i nemojte da dozvolite da se bilo ko vama obraća u vezi sa vašim svedočenjem, a to uključuje i predstavnike Tužilaštva. Molim vas, vratite se za 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Sada smo na javnoj sednici. Gospodine Miloševiću, vama je preostao još jedan sat za unakrsno ispitivanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je nešto manje nego šta je imala druga strana, gospodine Mej (May), ali...

SUDIJA MEJ: Nije tačno. To nije manje, to je čak više, ali molim vas dajte da nastavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Možemo da prođemo preko ovoga. Vi kažete da ste bili zaposleni u Ministarstvu unutrašnjih poslova. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da je vaša jedinica uživala podršku vlade. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi recite molim vas, da li vi znate da je Ministarstvo unutrašnjih poslova takođe ministarstvo u sastavu Vlade Republike Srbije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je onda, u čemu je onda problem ako ministarstvo koje je deo te vlade kao ima sopstvenu podršku, odnosno da ta vlada podržava svoje ministarstvo i njegovu strukturu?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pa ja ne vidim problem u ovom pitanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li postoji neki deo MUP-a koji nema podršku vlade, postoji li neki deo MUP-a koji je nema? Pošto ističete da eto taj ima podršku vlade, je li ima neki deo Ministarstva unutrašnjih poslova koji nema podršku vlade?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To meni nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato da je upravo ta Jedinica za antiteroristička dejstva zvanična formacija u MUP-u Republike Srbije i da tu nema nikakve mistifikacije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U vreme kada sam ja bio u jedinici, znalo se desiti čak i problemi, da ih ne bih nazvao pobunom, zbog toga što pripadnici jedinice ne dobijaju nikakav pismani dokaz da su pripadnici jedinice, da rade u Ministarstvu unutrašnjih poslova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako to kad ste vi dobili rešenje u kojem stoji da ste zaposleni u Ministarstvu unutrašnjih poslova? U vašem rešenju stoji da ste vi zaposleni u Ministarstvu unutrašnjih poslova.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, to je rješenje tek naknadno dobiveno zahtjevima pripadnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne razumem šta znači naknadno, kad vidim da ste dobili rešenje u junu, a tada ste i završili školu iz koje ste, redovnu školu koja je takođe sastavni deo Ministarstva unutrašnjih poslova, znači policijsku školu. I onda ste se zaposlili i dobili rešenje.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, na rešenjima piše taj datum, a rješenja su lično u ruke uručena znatno kasnije, par mjeseci kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja ne ulazim u ta birokratska zakašnjenja u davanju rešenja, ali vama je, vama je stajalo u rešenju da ste zaposleni u Ministarstvu unutrašnjih poslova od tog dana kada ste bili zaposleni, kada ste završili školu kao i svi ostali koji su završili tu školu. Je li to tako ili nije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto ja vidim ovde da ste vi postali pošto ste završili školu pripadnik tog sastava jedinice 20. juna 1995. godine. Kako vi možete da govorite o aktivnostima te jedinice pre tog vremena kad ste vi bili, kad ste postali njen pripadnik?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja mislim da sam već ranije rekao odakle imam te podatke. To je iz izjava, odnosno priča sa mojim instruktorima koji su me obučavali u to vreme dok sam bio u jedinici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači govorite šta ste čuli od nekoga. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, šta smo pričali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste pominjali neka imena, neki Zvezdan, Duka i redom i tako dalje. Da li vam je poznato da su ti ljudi o kojima ste vi govorili bili pripadnici milicije Republike Srpske Krajine sve vreme dok je ona postojala?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dajte pošto imamo malo vremena da pogledamo. Vi ste objašnjavali ko je bio na kojoj funkciji u Ministarstvu unutrašnjih poslova počev od toga ko je bio komandir vaše jedinice, pa onda ko je bio pomoćnik načelnika Resora državne bezbednosti, pa ko je bio načelnik Resora državne bezbednosti, pominjete Simatovića, Stanišića i tako dalje. Pa to su zvanične i javne funkcije na kojima su se oni nalazili. Je li vam to poznato?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pa poznato mi je da je gospodin Simatović bio specijalni savjetnik načelnika Resora državne bezbjednosti i poznato mi je da je gospodin Stanišić bio načelnik Resora državne bezbjednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste, to je, to ste mogli i u novinama da pročitate. Govorite ste da ste videli Pravilnik o radu Resora državne bezbednosti i onda šta ima u tom pravilniku, to vas je pitao gospodin Najs. Vi kažete tu je bilo da Državna bezbednost može da prисluškuje i tako dalje. Jeste to rekli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi znate da je po tim pravilima, koja vi kažete da ste pročitali, odobrenje da se neko stavi pod kontrolu da se prisluškuje mogao da da samo Vrhovni sud i da potpiše predsednik Vrhovnog suda? Je li vam poznato to?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Meni nije poznato ko daje ovlašćenje o načinu rada, ali to je ono što sam ja pročitao u Pravilniku rada i normalno pravilnik je bio državna i službena tajna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Normalno da je Pravilnik o radu državne bezbednosti službena tajna i šta ima tu sad, šta ima tu sporno, pa šta ako je tajna. Ali postoji valjda zakon po kome neko može da bude, da tako kažem, izložen prisluskivanju, i po tom zakonu to može da radi neko samo, i služba Državne bezbednosti samo po odluci Vrhovnog suda. Je li vam to poznato? Ili je tako nekad bilo, ne znam kako je sad.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ovlašćenju Vrhovnog suda, gospodine Miloševiću, to meni nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pa vidim da vam nije poznato, pošto vama većina stvari nije poznata. Objasnili ste kako ste pred zgradom MUP-a se skupili vas 30, pozvani je li, i otišli u nekakav kamp gde kažete da je navodno bila neka vila koju ste zvali Titova vila. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je bio vaš zadatak tamo? Koliko ja razumem, prepostavljam da vas nisu smestili u tu vilu.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Naš zadatak je bio boravak tamo i obuka na terenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vas 30 je radilo na obezbeđenju tog objekta. Je li tako ili ne? Čuvalo stražu ispred, ako vas je 30 podeljeno sa pet smena znači u jednoj smeni šestorica su na straži, na portirnici. Vi ste vršili poslove obezbeđenja i portirske poslove. Je li tako ili nije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste onda radili?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Časni Sude, da li mogu da objasnim pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako da ne, objasnite vi pitanje.

SUDIJA MEJ: Da.

SVEDOK K-2: Mi smo bili raspoređeni tu kao pripadnici Crvenih beretki koji su trebali da prođu obuku. A što se tiče obezbeđenja kampa, veliki dio oko kampa je bio miniran, tu su se nalazili vinogradci u kojima su se nalazile mine, a postojala su samo dva ili tri, tri stražarska mjesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači bili ste tamo na obuci, bili ste na obuci na terenu.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda opisujete kako je došao jednom helikopterom tu Franko Simatović i tu isprobavao novo oružje "Dezert igl". Je li znate vi da je "Dezert igl" pištolj? Je li vam to poznato?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Naravno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta onda, došao je tu helikopterom da bi ispred zgrade isprobavao pištolj. Nije imao drugo mesto da isproba pištolj nego je tu specijalno došao helikopterom da ga isprobava, da vidi kako gađa taj pištolj?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To je ono što je se desilo i to je ono što ja znam, ja sam tako izjavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A onda govorite o nekom improvizovanom, da završimo samo ovo. Jeste imali, pošto ste imali tu obuku, jeste vi imali ikakvu borbenu akciju?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U jednom trenutku ja sam spomenuo da smo krenuli u akciju, kada smo boravili više časova, bili smo spremni za akciju. Međutim, do direktnog sukoba nije došlo tada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste govorili kasnije kada ste bili u kampu u Žirištu, kako vi kažete. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu ste bili, kako ste rekli, od kasnog prepodneva do ranog popodneva, znači par sati. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to bio deo obuke?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta vam je bila funkcija tada?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U tom trenutku naređenje je bilo: "Kada dobijete znak preko sredstva veze da dejstvujete po položajima hrvatskih snaga", za koje su nam bili objašnjeni da su bili u udaljenosti oko 200 do 500 metara, da počnemo da dejstvujemo po njihovim položajima i čekalo je se na znak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jeste li dejstvovali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, do naredbe za djelovanje nije došlo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da je vaša funkcija bila da obezbedite prelazak nekih ljudi koji su u civilu bili na drugoj strani da prikupe obaveštajne informacije. To sam tako shvatio, iz onoga što ste rekli.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, takve su priče bile u kampu nakon toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su opet priče u kampu bile?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, što su pričali instruktori i mi kolege među nama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi onda molim vas, da li ste vi u tim kampovima, i jednom i drugom za vreme dok ste bili, a vidim da ste bili oko pola godine u tim Crvenim beretkama ili možda mesec dana više od pola godine, ne znam tačno, da li ste vi opalili i jedan jedini metak u bilo kakvoj borbenoj akciji?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Direktno u borbenoj akciji ne, ali tokom obuke mnogo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tokom obuke da vežbate gađanje i tako dalje to je druga stvar, vi se obučavate, je li tako, kao svaka druga jedinica. Jeste pucali vi u nekoga?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Lično ja ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li pucao neko od vaših u toj jedinici, je li neko imao neku borbenu operaciju i pucao u nekoga?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako, jeste li vi učestvovali u nekoj takvoj operaciji?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Direktno ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta vam je onda poznato?

SUDIJA MEJ: Šta to znači? Koje je vaše pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam je li ta jedinica imala kakvu borbenu operaciju, on kaže nije. Pitam ga je li pucao u nekoga, nije. Je li neko od njegove jedinice pucao u nekoga, kaže koliko je njemu poznato da. Kojom prilikom je to onda pucao, jeste vi bili prisutni kad je neko pucao na nekoga?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja direktno nisam bio prisutan kada je neko pucao u... Ako mislite da je čovek pucao u čoveka?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da u čoveka, ne mislim u metu i u razne stvari vezane za vežbanje i tako dalje.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja direktno nisam bio prisutan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi govorite o svečanosti u Kuli povodom smotre jedinice prepostavljam, je li tako, Jedinice za antiteroristička dejstva Resora državne bezbednosti Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To je bilo svečano otvaranje kampa u Kuli i ujedno i smotra jedinica i nakon govora bilo je, koliko se ja mogu sjetiti, znači jedan, neko od starešina je to spomenuo: "Od danas ste zvanično članovi Jedinica za antiteroristička dejstva". I od tog datuma, od tog dana naše plate, mi smo počeli da dobijamo plate u kovertama na kojima je pisalo Ministarstvo unutrašnjih poslova. Do tog datuma, odnosno do tog otvaranja novci koje smo primali, primali smo direktno na ruke bez ikakvog potpisa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Isto ste posle dobijali novac na ruke, je li tako? Šta se promenilo? Promenila se koverta?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Promenila se koverta i promenilo se to što smo morali da dajemo potpis da smo primili platu, i na koverti. Do tada nikada nismo imali to, ali pisalo je koliki je koeficijent i...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, uobičajene, uobičajeni podaci koji se tiču visine plate, radnog mesta i tako dalje. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste napustili ovu antiterorističku jedinicu u martu. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na svoj zahtev?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Zahtjev je bio upućen mnogo ranije, a u martu je dozvoljeno da se napusti jedinica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako mnogo ranije kad ste vi ukupno proveli tamo nekoliko meseci samo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja sam upućivao zahtev za napuštanje jedinice već dva, jedan ili dva mjeseca ranije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je znači trajao postupak dok vam odobre da se premestite. Vi ste tražili u okviru Ministarstva unutrašnjih poslova premeštaj na neko drugo radno mesto, van te Jedinice. Je li tako?

SUĐENJE SLOBODANU MILOŠEVIĆU / TRANSKRIPTI

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja sam podneo zahtev za napuštanje Jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali da ostanete i dalje u službi u Ministarstvu unutrašnjih poslova. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U tom trenutku to mi nije bilo toliko važno, ali prepostavljalo se da je tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, posle ste, koliko ja vidim iz vaše izjave, raspoređeni na poslove policajca u Prištini, mlađeg policajca u Prištini. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, što nije bio moj zahtjev.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a je li vas neko prisilio da budete raspoređeni na poslove mlađeg policajca u Prištini?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pa sve osobe koje su tada napustile Jedinicu sa mnom smatrali su to za kaznu za napuštanje Jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne razumem. Da li ste vi kada ste napustili Jedinicu mogli da odete, na primer, da radite neki civilni posao ili ste morali da ostanete da radite u policiji? Da li vas je neko terao da radite u policiji? Da li postoji i jedan policajac koji radi u policiji zato što ga je neko naterao na to?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja znam, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi silom radili u policiji? Da li ste naterani da radite тамо?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, bilo bi prikladno...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne moramo da idemo u zatvorenu sednicu.

SUDIJA MEJ: Da, moramo, gospodine Miloševiću. Verovatno postoje pitanja koja bi mogla da identifikuju nekoga.

(privatna sednica)

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da ste u zimu 1998. godine bili na bolovanju, pretpostavljam da ste lečeni u nekoj bolnici van Kosova. Je li to tačno?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, kako ste rekli, većinu vremena ste proveli u bolnici. Ako uopšte niste bili na Kosovu, na osnovu čega onda dajete izjave o stvarima koje ste čuli za vreme dok zapravo i niste radili, zbog bolovanja ili suspendovanja, i na osnovu onog što ste čuli od nekih vaših kolega koji su bili u obezbeđenju zgrade MUP-a? O tome vi svedočite.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Kolege od kojih sam čuo to što sam rekao su bili na terenu. To nisu bile kolege koje su obezbjeđivale zgradu MUP-a. I svaki put kada sam čuo te priče, tada sam bio na Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali niste radili. Niste bili u službi.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, ali sam morao da se javim tamo dole da bih završio postupak i da podignem svoj dohodak, platu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, išli ste tamo da dignete platu i da se javite zbog postupka koji se vodio protiv vas, je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ste u tim prilikama, kada ste išli da dignete platu ili zbog ovih administrativnih poslova čuli od raznih kolega te stvari i sada svedočite o stvarima o kojima zapravo ne znate ništa. Je li tako ili ne?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne znam na koje stvari tačno mislite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, na primer, vi ste pominjali kako je neko iz Državne bezbednosti bio u Račku. Recite jedno ime nekoga iz Državne bezbednosti ko je bio u Račku? Ako vi tvrdite da je neko bio u Račku, valjda znate bar jedno ime nekoga ko je bio u Račku?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Časni Sude, ja bih možda mogao da odgovorim na ovo pitanje u privatnoj sjednici.

SUDIJA MEJ: U redu. Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, kažete nam da ste u zimu 1998. godine u hotelu "Grand" videli neke visoke oficire jugoslovenske vojske i policije, je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta? Pa šte ako su i bili u hotelu "Grand"? Neki zvaničnici unutrašnjih poslova i jugoslovenske vojske, šta i ako su bili tamo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Izvinjavam se, ali ne razumem pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni ja ne razumem šta to znači: "U hotelu 'Grand' sam video generala policije i generala vojske". Zar njima nije dozvoljeno da idu u hotel "Grand"? Je li to vezano za nekakav zločin ili šta treba, šta to treba da znači?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Časni Sude, ja ne razumijem ovo pitanje. Mislim da se pitanje više odnosi na...

SUDIJA MEJ: To je komentar. Gospodine Miloševiću, sve što svedok može da kaže je da je video te ljudi u Prištini u vreme koje je naveo. Da li to ima nekog značaja, to je na Pretresnom veću da odluči. To nije za svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. U vezi sa vašim navodom da ste neku opremu bili izvozili konvojem iz fabrike "Sloboda", gospodin Najs vas je pitao kako je predstavila televizija Srbije bombardovanje te fabrike "Sloboda" od strane NATO-a. Da li je to predstavila tako da je bombardovana bela tehnika, odnosno mašine za veš, šporeti i tako dalje. I vi ste objasnili, eto to je ta naša propaganda predstavila kao bombardovanje civilne proizvodnje. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, nije tako. To sam ja sam zaključio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste sami zaključili. A da li vi znate da je zaista uništena fabrika bele tehnike gde su radile stotine ljudi, "Sloboda Čačak"? Pa to zna ceo Čačak kako je srušena "Sloboda", fabrika frižidera ili šporeta i tako dalje, i ostalih kućnih aparata, dakle fabrika kućnih aparata, potpuno civilni program fabrike "Sloboda". Da li vi znate da je to stvarno srušeno i bombardovano?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakve to veze ima, to uništavanje i bombardovanje divljačko fabrike kućnih aparata, gde rade i hrane svoje porodice toliki radnici, građani Čačka i okoline, kakve to ima veze sa nekakvim, nekakvom municijom koju vi vučete?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja mogu da zaključim, prvo, izjave NATO-a su bile da gađaju vojne objekte i objekte koji su povezani sa proizvodnjom naoružanja i opreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači vi ste zaključili da ova fabrika koja proizvodi kućne aparate je deo proizvodnje naoružanja i opreme. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ali ta je fabrika zaista uništena, da li to znate?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to nije bila nikakva propaganda Televizije Srbije.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja mogu da shvatim, u pitanju je to da je ta fabrika predstavljena kao što i jeste bila fabrika u kojoj su se proizvodili kućni aparati, veš mašine i šporeti. Međutim, u sklopu te fabrike, koliko je meni poznato, isto su se proizvodili ručni bacači i...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa "Sloboda" nije jedina fabrika, gospodine K-2. Ove fabrike kućnih aparata koje su uništene su fabrike kućnih aparata. Je li vama blizu pameti da se u fabrići kućnih aparata ne proizvodi naoružanje nego se proizvode kućni aparati. "Sloboda" je veliko preduzeće koje ima više fabrika. Je li vi to tvrdite da je тамо ispod kućnih aparata...

SUDIJA MEJ: Ne, ne. Ono šta je svedok rekao je da je išao tamo i utovarivao granate. To je ono šta je rekao, da ih je dobio iz te fabrike, to je ono šta je on istakao. Vi možete da izvedete druge dokaze o toj fabrići ako želite. Možda je ta fabrika radila obe stvari u isto vreme, ali moramo to da vidimo. Svedok može da kaže samo ono šta je on video tom prilikom i šta je lično čuo. Da li ima još nešto, svedoče K-2, šta ste čuli ili što želite da dodate u vezi sa tom fabrikom? Čuli ste ono šta je rekao optuženi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da odgovori.

SVEDOK K-2: Ne, ostale stvari, sem onih koje sam izjavio, o toj fabrici meni nisu poznate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, pošto ste vi tada bili na bоловanju pa ste konvoje koji su isli koristili jedino kao transportno sredstvo, vi niste bili angažovani da radite nešto u vezi sa konvojem, je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, ali kako mi je rekao određeni oficir iz MUP-a, po potrebi, znači ako bude bilo potrebno da mogu da obezbjedim, da obezbjeđujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I otkud vi znate šta su oni prevozili? Ko vam je to rekao?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pa koliko sam ja upoznat, u zelenim drvenim sanducima ništa drugo ne može da se prevozi sem municije i granata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste videli zelene drvene sanduke i to je to što vi imate kao informaciju. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Na kojima je pisalo da su raketni i ručni bacači i granate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete kako su korišćeni u Prištini razni civilni objekti i navodite magacine u sportskom centru, robnoj kući "Kosovka" i druge magacine, je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta, u čemu je stvar, šta ako su korišćeni ti magacini? Je li neko to bespravno nešto koristio neke magacine, je li i tu nalazite nekakav, opet neku neregularnost? Šta ako su korišćeni magacini?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Časni Sude, ja opet ne razumijem da li ovo pitanje se odnosi, da li treba da se odnosi na mene ili na stranu optužbe.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću, sledeće pitanje, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Upotrebili ste izraz "postojale su priče". Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, ono što vi govorite, to govorite na osnovu priča?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Odrijeđene stvari, ja mislim da sam naveo koje stvari govorim na osnovu priče.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u čemu ste vi učestvovali kad ste bili na Kosovu? Ustanovili smo da tamo kad ste bili na tim obukama, niste ispalili ni jedan metak ni u jednoj borbenoj akciji. Kad ste bili na Kosovu, jeste li vi učestvovali u bilo kakvoj borbenoj akciji?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto upotrebljavate u vašoj izjavi izraz "pokolj u Račku"? Otkud znate da je bio pokolj u Račku?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne razumijem ovo pitanje. Možete li mi ponoviti, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas, vi ste pomenuli Račak gde niste bili, je li tako? Jeste vi bili u Račku? Niste.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pominjete i upotrebljavate izraz "pokolj u Račku". Da li je vama poznato da je u Račku se policija sukobila sa terorističkom, vrlo jakom terorističkom grupom albanskih terorista, ili ako hoćete UČK-a (UCK, Ushtria Clirimtare e Kosoves), kako su oni zvali tu svoju organizaciju, i da je tu došlo do međusobnog sukoba u kome je jedan broj tih ljudi poginuo. Zašto vi govorite o pokolju u Račku? Je li to vaš izraz ili izraz ovih što su vas saslušavali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Meni nije jasno kako da odgovorim na ovo pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi mislite da je u Račku neki pokolj izvršen?

SUDIJA MEJ: To nema nikakve veze sa svedokom.

SVEDOK K-2: Definitivno...

SUDIJA MEJ: Nije bitno šta svedok misli. Šta ste čuli da se desilo u Račku? Pošto vam se već postavlja pitanje o tome.

SVEDOK K-2: Ja sam čuo da je u Račku izvršeno ubistvo više, sad ne mogu da tvrdim tačno da li su to bili civili ili su bili pripadnici OVK-a, ali koliko je meni poznato, da je izvršeno masovno ubistvo i da su ta tijela pronađena ustvari u kanalu negdje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ne znate ništa o Račku to je jasno, očigledno...

SUDIJA MEJ: Ne, značaj njegovog svedočenja je u onome šta je rekao da je čuo od svojih kolega. Molim vas da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi samo pošto ste, kažete po sopstvenoj želji napustili jedinicu i raspoređeni na rad u Prištinu počev od 1. marta 1996. godine, jeste li vi napustili Jedinicu jer su vam bili naporni treninzi, vežbanja i tako dalje?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ste 1. marta raspoređeni na posao mlađeg policajca. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to najniži čin u policiji?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To je čin sa kojim se počinje radni odnos nakon završene srednje škole unutrašnjih poslova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači to je najniži čin u policiji?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto ste raspoređeni na posao početnika sa najnižim činom, koji ste posao dobili da obavljate? Koliko vidim iz vašeg rešenja, posao nekog obezbeđenja objekta i tako dalje, portirski posao.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego šta?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Kada sam došao u Prištinu, dobio sam posao u patroli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači radili ste kao pozornik na ulici i patrolirali određenim ulicama ili blokom zgrada i tako dalje?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E dobro, kao policajac, dakle početnik i sa najnižim činom, da li vi sebe smatrate kvalifikovanim da procenjujete strukturu policije, javnu bezbednost, državnu bezbednost, aktivnosti te policije na Kosovu i tako dalje, i sve ono drugo o čemu ste govorili?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To je ono o čemu sam ja učen tokom škоловanja u srednjoj školi unutrašnjih poslova i ja ne vjerujem da tu postoje neke procjene moje, to je ono što sam ja naučio u školi unutrašnjih poslova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ono što ste o strukturi, formaciji naučili u školi unutrašnjih poslova, o tome ovde govorite. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U dijelu u kome se spominje struktura Državne bezbjednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li ste, radeći kao policajac u Prištini, od svojih prepostavljenih ikada dobili bilo kakvo naređenje protiv, na primer, građana pripadnika albanske nacionalnosti ili na bilo kakav način da učinite bilo šta što bi bilo neka vrsta diskriminacije? Da li ste dobili od svog prepostavljenog, bilo koga i bilo kada bilo kakvo takvo naređenje?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da ste pre nesreće bili suspendovani, sad ne u vezi sa onim što sam vam čitao ovde iz dokumenta koje je druga strana dala već, to vam je na strani 15, u drugom pasusu vaše izjave, već zbog pritužbi u vezi sa registracijom nekog vozila. Da li ste bili suspendovani zbog tih pritužbi ili zbog toga što je utvrđeno da ste učestvovali u nekim nelegalnim radnjama povodom registracije vozila?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Nikakve nelegalne radnje nisu spomenute u vezi toga, u vezi tog događaja, koliko je meni poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete ovde na strani 15 da ste bili suspendovani zbog pritužbi u vezi sa registracijom vozila. To vi kažete.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to tako ili nije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jeste, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako je to bilo legalno nešto, što su vas onda suspendovali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Iz tog razloga što, kada sam trebao da registrujem to vozilo osobi, ta osoba je bila iz Prištine, pošto tu mogućnost sam mogao da iskoristim zato što sam ja sa prostora Bosne i Hercegovine, desilo se da ja to više nisam mogao da završim i onda je ta osoba dolazila kod mog komandira na pritužbu zašto ja to kao nisam završio. Međutim, ja kada sam se vratio u Prištinu, osobi sam objasnio šta i kako se desilo, vratio sam njegove dokumente i ostalo. Međutim, komandir je mene suspendovao zbog toga što je to smatrano kao, šta znam, nelegalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda da se na tome više ne zadržavamo. Vi ste hteli da zloupotrebitе činjenicu da ste vi iz Bosne i Hercegovine i da pomognete tom licu da nelegalno registruje vozilo. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ako vi tako kažete, ali ja ne smaram da je tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Međutim, kako kažete na strani 15 u prvom pasusu, nakon te nesreće koju ste posle imali, je li, niste mogli da radite na terenu pa ste bili dodeljeni policijskoj stanici zaduženoj za organizaciju bezbednosti koja je bila u glavnoj zgradi MUP-a u Prištini. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad molim vas, pošto vi na terenu nikad niste bili, od kad ste suspendovani i radili posle suspenzije na ovom obezbeđenju, na osnovu čega vi ovde govorite o nekakvom čišćenju? Onda vas pitaju kakav je bio sistem, kažete: "Prvo se granatira, pa onda se ulazi u selo". Na osnovu čega vi pričate takve stvari?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Na osnovu razgovora sa mojim kolegama koji su bili na terenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li možete da navedete njihova imena, tih kolega koji su vam ispričali kako se prvo granatira pa se onda ide i šta već? Ovde je bio jedan koji je učestvovao u tome i objasnio da pod izrazom "čišćenje" su se smatrале antiterorističke aktivnosti, a ne nikakvo čišćenje civila i isterivanje civila. Jedan od njih koji je učestvovao i tu je svedočio, a vi svedočite da ste čuli od kolega da je neko nešto čistio Albance, je li tako. Je li to vi tvrdite?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko ja znam, ja nikad nisam izjavio pod imenicom "čišćenje" da se to smatralo direktno čišćenje svih, celog alban-skog stanovništva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego terorista?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja nisam izjavio da se mislilo samo na teroriste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na koga se onda odnosilo, ako nije na civilno stanovništvo, a nije se odnosilo ni na teroriste, na koga se odnosilo? Na muve, na bubašvabe, na koga se odnosilo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pa ako posle te akcije koja se zove "čišćenje" u tom selu nema više nikoga i sve su kuće spaljene, ja ću biti slobodan pa ću pitati vas šta vi mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde ste vi videli to da je, kako vas je pitao gospodin Najs, prvo se artiljerijom dejstvovalo pa onda se upada pa kuća po kuća i tako dalje, gde ste vi to videli?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, ja sam rekao da to nisam video, ja sam to čuo iz razgovora sa kolegama koji su bili na terenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svedočite o tome šta ste vi čuli ili navodno čuli iz razgovora?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja sam to naveo u mojoj izjavi, da sam to čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da ste oktobra 1998. godine takođe videli i neke pripadnike Crvenih beretki, njih pet, šest, da nikoga niste poznavali, da je među njima bio jedan oficir Crvenih beretki, samo ne znate koji. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koga ste videli tamo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja sam izjavio da sam video grupu pripadnika Crvenih beretki, među kojega sam jednog od njih, jednog među njima sam poznavao i sa kojim sam razgovarao. I oni su rekli da su tu da obezbeđuju sastanak i da čekaju na jednog od oficira Crvenih beretki.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta onda? U čemu je stvar? Znači, bili su i obezbeđivali nekakav sastanak gde, gde je taj bio sastanak?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U sali za sastanke hotela "Grand".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U sali za sastanke hotela "Grand". I ko je bio na tom sastanku?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko sam ja već ranije naveo, koliko se ja sjećam da sam video generala Stevanovića, Žarka Brakovića i da sam video dva ili tri, ne mogu tačno da se sjetim, da li je bilo dva ili tri oficira Vojske Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači vrlo visoki funkcioneri policije i vojske imaju sastanak u sali za sastanke. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li u to vreme terorizam na Kosovu?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Pa da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li nešto nenormalno u tome, ako visoki funkcioneri vojske i policije imaju sastanak da onda neko obezbeđuje taj sastanak da ne bi neko, na primer, upao pa ih izrešetao tamo ili napravio neku terorističku diverziju pošto se sastanak drži u hotelu gde je ovako fluktuacija prilično velika? Je li to onda nešto nenormalno da oni imaju neko obezbeđenje i da generali vojske i policije, ako drže sastanak, imaju neko obezbeđenje koje brine o tome da oni taj sastanak održe i da ih niko ne ubije od tih terorista koji su harali Kosovom? Je li to nešto čudno?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To nije čudno, ali razlog moje izjave da sam ja sreo pripadnike Crvenih beretki jeste to da se izrazi njihovo prisustvo u to vrijeme, da su bili na Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ako su bili na Kosovu? Pa nije nikakva tajna da je i antiteroristička jedinica bila. Je li znate da je na Kosovu bio terorizam? Malopre, rekli ste da ako je na Kosovu terorizam, zar nije logično da bude prisutna antiteroristička jedinica ili bar deo antiterorističke jedinice?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jeste logično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ajmo dalje, molim vas. Govorite o Kosovu i pominjete pored Račka koji smo... Pitao sam vas pa vidim da ne znate ništa o tome, pominjete Prekaze, Likošane, Kačanik (Kacanik). Da li ste lično bili u bilo kom od tih mesta?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ta mjesta sam ja naveo zato što su prijatelji, odnosno moje kolege bile na tim mjestima i bile u akcijama na tim mjestima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ste opet od njih čuli, tamo gde su oni bili, da je tamo bilo borbi. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, ja mislim da sam to isto tako naveo u mojoj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jesu vam oni rekli da su neke zločine izvršili tamo?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta su radili tamo? Sukobili se sa teroristima. Je li znate na primer da su to mesta u kojima su bile vrlo jake terorističke grupe, gde su rizikovali život da brane zemlju od terorista? Je li vi znate to?

SUDIJA MEJ: Možete li da nam pomognete oko toga? Čini se da je reč o nečemu vrlo opštem. Gospodine Miloševiću, sledeće pitanje. Imate još oko tri minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A tri minuta svega. Dobro. A dobro, da li se sećate pošto ste, da li se sećate koliko je Srba, vaših kolega policajaca, vojnika i civila pobijeno na Kosovu od strane terorista za vreme dok ste vi bili na bolovanju? Da li ste možda i o tome razgovarali?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Naravno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta znate o tome?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Znam isto tako da je mnogo mojih kolega izgubilo živote od napada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta mislite, ko ih je ubio?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Teroristi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi u jednoj rečenici samo kažete kako ste čuli za ubistva Albanaca, ali da niste ništa videli. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A o ovim stradanjima vaših kolega od terorista ne govorite ništa u svojoj izjavi, a vi ste policajac i ginuli su vaši drugovi. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi molim vas, da li ste se vi osvedočili o tome kakva je sva razaranja NATO bombardovanje proizvelo, pošto ste vi bili u Prištini sve vreme pa ste povremeno dolazili, odlazili? Kakvo je sve razaranja proizvelo NATO bombardovanje u Prištini?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ne znam na šta tačno mislite, ali bio sam svjedok da su mnoge zgrade porušene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mnoge zgrade porušene, kažete. A je li znate koliko je tamo stradalo civila?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate i jednog policajca vašeg kolege koji je bez ikakvog razloga ubijen na Kosovu? Možete li mi dati i jedan primer?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne sećam se da je iko ubijen, ali se sećam da su bili, da su neki ljudi ranjeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu... (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)...

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Na teritoriji BiH.

SUDIJA MEJ: Da. Imate li još pitanja o tome, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Recite mi sledeće, da li se sećate gde ste bili 20. avgusta 1995. godine?

SUDIJA MEJ: Jesmo li na privatnoj sednici?

(privatna sednica)

sekretar: Da, časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapuškoviću, ako imate neka pitanja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, imam par pitanja, ali bih voleo da svoje prvo pitanje postavim u zatvorenoj sednici.

SUDIJA MEJ: U redu. Privatna sednica, molim vas.

(privatna sednica)

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine svedoče K-2, voleo bi da počnem time što će vas pitati nešto u vezi vaše izjave, izjave koju ste dali istražiteljima. U toj izjavi pominjete Zelene beretke, je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam pojasniti šta podrazumevate pod Zelene beretke? Šta znači taj termin?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U to vrijeme...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Govorimo o maju 1992. godine.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da. Zelene beretke su za mene značile, kolikoja znam, vojnu formaciju, vojnu jedinicu sastavljenu isključivo od Muslimana.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li to bila vojna ili paravojna jedinica u to vreme, maj 1992. godine, to jest pre nego što je priznata nezavisnost Bosne i Hercegovine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Zaista ne znam kako je jedinica bila definisana u to vreme.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dok je zemља još postojala, još je postojala u to vreme, mislim Jugoslavija, i Bosna je bila deo te Jugoslavije, te vojne jedinice koje su bile naoružane, Zelene beretke, da li su one bile deo, one nisu bile deo jugoslovenske vojske već paravojne jedinice?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Iz toga što ste rekli zaključuje se da je tako.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa ne iz onog što sam ja rekao već je tako i bilo, i ako je to vaš odgovor, ako vi kažete da, onda da nastavimo. Na strani 3, paragraf 2 engleske verzije vaše izjave, kažete da je vaš blizak rođak morao bežati iz Tuzle, jer je vojni garnizon u Tuzli opkoljen od strane tih istih Zelenih beretki, nije li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U vašem iskazu, ja bih molio da mu se to pokaže, to je treća strana BHS-a, drugi pasus gde vi govorite o tome da su Zelene beretke opkolile garnizon i da se onda moralo bežati preko Vlašića da bi se izbegle opasnosti zbog aktivnosti Zelenih beretki. Ja bih vas molio da pogledate taj pasus.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Možete li mi samo pomoći, koji je to pasus.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Drugi pasus, drugi pasus, evo druga rečenica.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da,

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li tačno da je vojni garnizon bio opkoljen tim Zelenim beretkama i da su vojnici u toj kasarni bili ugroženi zbog toga, da su se morali sklanjati i braniti?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Po izjavi mog rođaka da, to je tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje tužioca vi ste govorili o tome šta ste vežbali kad ste postali pripadnik one specijalne jedinice, pa ste spomenuli da ste vežbali i takozvane tihe likvidacije. Je li tako?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi ikada to što ste uvežbavali upotrebili, bilo gde na bilo kom mestu? Da ili ne?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Sem u obuci, ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li išta znate o događajima u Hrvatskoj 1991. i 1992. godine, o borbama između određenih vojnih jedinica? Da li išta konkretno znate, obzirom na dob u kom ste bili u to vreme, 1991. i 1992. godine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Konkretno ne znam ništa.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li išta znate o događajima, sem ovoga što ste rekli o Zelenim beretkama, konkretno ste to videli, u Bosni i Hercegovini do 1994. godine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Znam ono što i svi ostali znaju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam da li ste vi učestvovali u bilo čemu što je vezano za aktivnosti u Bosni i Hercegovini do 1994. godine?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste čak ovde u vašoj izjavi, to je strana 13 BHS-a, a engleska verzija strana 12 zadnji pasus, rekli čak da ni 1995. godine, tokom operacije 'Oluja' ni u jednom času niste dobili uputstva da intervenišete. Je li to tačno?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, u vrijeme događaja u vezi operacije "Oluja" ja sam boravio u kampu zvanom Žirište i mi uopšte nismo bili, uopšte nismo bili upoznati, samo jednu noć smo čuli preko sredstava veze kao da je Krajina pala.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi niste absolutno imali nikakvog učešća u svemu tome, niti vas je bilo ko na nešto upozoravao ili zahtevao od vas da preduzmete bilo kakvu akciju, čak ni tada.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Sjetio sam se. U to vrijeme naša jedinica koja se nalazila u Žirištu bila je u pripravnosti.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam je li tačno ovo što ste rekli u vašoj izjavi, da "tokom operacije "Oluja" ni u jednom času nismo dobili uputstvo da intervenišemo". Je li to tačno?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Još bih vas nešto pitao u vezi stvari koje su se dešavale na Kosovu, pošto ste na Kosovu bili, na tom

području ste bili od 1996. godine, pa dalje, sa onom pauzom dok ste bili na bolovanju dosta dugo. Vi ste takođe u vašoj izjavi govorili o Račku, o Prekazu i o Likošanima. Da li vam je poznato da je u sva ta tri slučaja, o Račku ste govorili, ali hajde da uzmemo Prekaze i Likošane, da je tu postojao sukob između OVK, pripadnika OVK i regularnih jedinica policije i Vojske Srbije? Da li vam je to poznato ili ne?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li vi znate uopšte nešto o prisustvu OVK na teritoriji Kosova, o broju pripadnika OVK i o sukobima koji su postojali između OVK i regularnih snaga vojske i policije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Znao sam da su pripadnici OVK prisutni na Kosovu, ali o broju njihovom i o drugim stvarima koje ste me pitali nisam bio upoznat.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je prvo dolazilo do sukoba između vojske, policije i OVK, a onda naravno, verovatno i do žrtava u tim sukobima na strani onih koji su u tom sukobu bili, a i među civilima?

TUŽILAC NAJS: Izgleda da gospodin Tapušković postavlja teze, a meni se čini da je to nešto o čemu treba da presudi Sud kada za to dođe vreme. On predstavlja kao čvrste činjenice stvari koje su prilično sporne. Veoma sam sumnjičav, izvinjavam se, pozivam Pretresno veće da interveniše, da razmotri vrednost ovakvog ispitivanja od strane nekoga ko je prijatelj suda.

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapuškoviću, vi treba da istaknete ono šta je relevantno i šta će da pomogne Sudu, a ne da branite, bilo Srbe bilo koga drugog. Ima jako puno dokaza o tome što se dogodilo u Račku i mi ćemo morati o tome da odlučimo. Možda biste mogli da pređete na neku drugu temu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ja se nisam ni zadržavao na Račku, ja sam potencirao problem vezan za saznanja ovog svedoka o postojanju izvesnih događaja. On ništa nije govorio o tome iako je to bio i predmet ispitivanja, glavnog ispitivanja, ništa nije govorio o tome u kojoj meri je bila prisutna organizacija OVK na tom terenu, koliko je ljudi bilo pod oružjem. Ja ništa drugo ne pitam, nemoguće je da svedok to ne zna.

SUDIJA MEJ: Da, krenimo dalje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li vi znate, ja ništa drugo ne tražim od vas, gospodine svedoče K-2, sem da mi kažete ono što bi mogli znati, ako ste toliko godina bili tamo, o prisustvu OVK i o sukobima između OVK-a i regularnih policijskih i vojnih snaga? Šta vi znate o tome?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Znam direktno da su sukobi počeli znatno, znatno kasnije. A sukobima između OVK i policije i Vojske Jugoslavije prethodili su teroristički napadi na policijske stanice.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je bilo žrtava među policijcima, među civilnim stanovništvom, jednim ili drugim? Po meni, ja potpuno izjednačavam žrtve civilne, i srpske i albanske, ne pravim razliku. Nego zbog tih sukoba, je li bilo žrtava i među jednima i među drugima? Mislim na civile, zbog sukoba između OVK i policije.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja direktno nikad nisam bio očevidec civilnih žrtava, ali bio sam očevidec, to sam ranije naveo, ranjavanja jednog mog kolege.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li znate da se stanovništvo pomeralo i srpsko i albansko zbog tih sukoba, i sklanjalo se iz tih područja gde je bilo sukoba? Da li to znate?

SUDIJA MEJ: Mislim da se sada suviše udaljavamo od svedočenja ovog svedoka. Mi imamo puno drugih dokaza o tim pitanjima i o tome ćemo morati da odlučimo. Ono šta je možda čuo ovaj svedok u tome nam neće pomoći.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja nisam mislio šta je čuo, nego šta je doživeo, ali pošto je bio svedok i bombardovanja, da li mu je poznato koliko je Kosovo bombardovano i da li je Kosovo bombardovano najviše u odnosu na celo područje Republike Srbije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste i vi bili negde ugroženi i da li je negde u vašoj blizini bilo tih bombi? Da li ste vi bili svedok, direktni svedok bombi koje su padale po Kosovu?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Direktno da, da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A možete li mi reći da li je policija došla do podataka da su te bombe koje su padale po Kosovu sadržavale i osiromašeni uranijum?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: To meni nije poznato.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I sad mi još samo odgovorite, kada je počelo bombardovanje, da li je tek tada krenulo osipanje stanovništva sa Kosova, pre svega albanskog, ali i srpskog?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja koliko znam da je osipanje stanovništva u većini počelo je tada, da, tada. To ste u pravu, da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I samo zadnje pitanje. Govorili ste o tome kako su mediji u Srbiji predstavili ono što se dogodilo sa fabrikom u Čačku, ono što se dogodilo u "Sloboda" fabrici. A da li su svetski mediji prikazivali ono što se dogodilo u Račku, Likošanima i Prekazu isključivo kao stradanje civila i da su neke stvari unapred određene kao pokolj civila, pre svega vezano za Račak dan ili dva...

SUDIJA MEJ: Ne, ne. On je govorio o jednoj konkretnoj stvari o kojoj je imao saznanje, a to je fabrika "Sloboda". Ovo je jedna opšta stvar o kojoj ima puno drugih dokaza, pa nam neće biti od velike koristi, ako nam ovaj svedok kaže ono šta je saznao iz medija, posebno iz svetskih medija. To će biti naš posao, da odlučimo o tome.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: On nije bio u Čačku, nije bio тамо где је била фабрика као што је био на терену где се догодило ово, на Косову.

SUDIJA MEJ: Господине Тапуšковићу, молимо вас, крените даље. Имате ли неких других питања?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Не, ово је било моје последње питање. Хвала.

SUDIJA MEJ: Господине Најс, већ је дошло време за паузу, али још нисмо заседали сат и по. Да ли вам треба дugo времена са овим сведоком?

TUŽILAC NAJS: Неких шест, седам питања, можда пет до десет минута.

SUDIJA MEJ: Оnda vas molim da u ovih pet minuta postavite ta pitanja.

SUDIJA KVON: Ako biste za vreme pauze mogli da pronađete onaj dokument koji je spomenuo optuženi, a odnosi se na odluku o žalbi o disciplinskoj sankciji.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, imamo taj dokument. On je priložen uz izjavu svedoka koju smo vam već dali.

SUDIJA MEJ: Mi imamo veliki broj dokaznih predmeta, a ja nisam to našao uz ove dokumente.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nedavno smo dobili prevod toga, ja ću to rešiti za vreme pauze. Gospodine svedoče, vama je postavljeno nekoliko pitanja o vašoj motivaciji, naime o tome zašto svedočite i vi ste rekli šta vas brine. Zbog čega ste vi odlučili da svedočite? Molim vas, objasnite to Sudu. Ako se bojite da ćete time razotkriti svoj identitet možemo da idemo na privatnu sednicu, ako ne možete da nam to kažete na javnoj.

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja mislim da bih to jasnije mogao da objasnim u privatnoj sjednici.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Optuženi vam je postavljao pitanja koja su sugerisala da je jedinica kojoj ste pripadali bili regularna jedinica po svim stavkama. Mogu li da vam postavim nekoliko pitanja u vezi toga? Po onome što vi znate, da li je ta jedinica bilo kada učestvovala u tipičnom obaveštajnom radu bilo koje vrste?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ono što je ta jedinica radila, koliko ja znam, je bilo isključivo borbene prirode, borbene vrste akcija, što znači odlazak na teren i isključivo borbene akcije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ipak, dva puta pominjete te ljudе u civilnim odelima, jednom na sastanku mislim u Prištini, na to će se vratiti za trenutak, i drugi put kada ste pomagli izvlačenje članova Crvenih beretki preko granice. Da li se sećate da su operisali u običnim, civilnim odelima, sa vremenom na vreme?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Što se tiče našeg pomaganja moje jedinice u izvlačenju operativaca sa hrvatske teritorije bilo je znači priča u kampu da su pripadnici, sad ne mogu reći, nisam siguran da kažem tačno da li su to bili pripadnici Crvenih beretki ili da li su bili operativci Državne bezbjednosti, ali uglavnom što znam da je bilo riječi o tome da su, pokušaću da citiram: "Naši su prošlu noć i prošli dan šetali u civilu kroz Osijek".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi shvatili iz kojih razloga su te redovne snage delovale u civilnoj odeći?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, imam prigovor. Svedok uopšte ne govori da su to bili pripadnici Crvenih beretki koji su bili u civilnoj odeći i čak naglašava da on ne zna da su to bili pripadnici Crvenih beretki u civilnoj odeći.

SUDIJA MEJ: Dajte da to pojasnimo sa svedokom šta je on mislio. Ja sam to tako shvatio, ali možda sam pogrešio. Gospodine Najs, možda biste pojasnili ovo pitanje na koje je optuženi uložio prigovor.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ljudi za koje je rečeno da su delovali u Osijeku, da li su oni bili pripadnici Crvenih beretki ili nisu ili to možda nije bilo jasno?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ja ne mogu tačno da kažem da sam 100 posto siguran da su to bili pripadnici Crvenih beretki, ali kao što sam već ranije naveo, u kampu među nama, znači među pripadnicima moje jedinice bilo je razgovora, opet citiram: "Naši su sinoć bili". Sad vjerojatno se sad pretostavlja da su naši pripadnici, tako sam ja zaključio da su pripadnici jedinice šetali kroz Osijek.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U civilnoj odeći?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Čak i ako nisu bili pripadnici Crvenih beretki, bili su pripadnici koje službe i bili su iz koje zemlje?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Jedino do čega ja mogu da dođem, do zaključka, jeste da su znači bili pripadnici Državne bezbjednosti i 100 posto da su bili iz Srbije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koje godine je bila ta operacija, ako možete da nam pomognete da bi nam bilo jasnije, ili ako možete da nam kažete i datum?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Meni je žao, ja se datuma ne sjećam, ali koliko mogu da se sjetim to je bilo negdje u jesen 1995. godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I na kraju kada je reč o operacijama Crvenih beretki i u svetu pitanja koja su vam postavljena, da li vam je išta rečeno ili da li ste bilo šta saznali u vezi sa delovanjem Crvenih beretki izvan Jugoslavije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Da, vratiću se na onaj sastanak u Lipovici, kada smo imali sastanak sa gospodinom Frenkijem i sa Rajom Božovićem i sa gospodinom Krsmanovićem. Rečeno nam je da naša jedinica postoji iz razloga djelovanja, nije važno da li je to na teritoriji Jugoslavije ili van teritorije Jugoslavije, naša jedinica može da djeluje i mora da djeluje tamo gdje je potrebno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U vezi sa sastankom viših vojnih zvaničnika i zvaničnika MUP-a u Prištini, da li vam je bilo šta poznato šta bi sugerisalo da je prisustvo "Crvenih beretki" bilo ograničeno na obezbeđivanje i zaštitu onih koji su prisustvovali tom sastanku ili nije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: U tom trenutku pripadnici Crvenih beretki nalazili su se isključivo, znači ispred hotela "Grand" i u holu hotela "Grand" i to je mjesto gdje sam ja njih sreо i gdje sam i obavio taj razgovor koji sam ja mislim već ranije naveo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kako su bili odjeveni?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Bili su odjeveni u uniformu sa NATO šarama. Bili su mnogo bolje snabdjeveni nego ostale redovne jedinice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Moje poslednje pitanje odnosi se ponovo na Zvezdana ili Zvekića. Vi ste... Naime sugerisano je da je on bio pripadnik policijskih snaga Republike Srpske Krajine. Da li vam je to on nekada rekao ili nije?

SVEDOK K-2 – ODGOVOR: Ne, ja za to sam prvi put čuo od gospodina Miloševića.

TUŽILAC NAJS: Da, imam još jedno pitanje kojim želim da se pozabavimo. I časni Sude, bojam se da to mora da se obavi na privatnoj sednici, ali je vrlo kratko.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

SUDIJA MEJ: Gospodine K-2, ovim je vaše svedočenje pred Međunarodnim sudom završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite. Možete da idete.

SVEDOK K-2: Hvala i vama.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, dok je Pretresno veće na neki način zauzeto, zatvoreno dok se svedok povlači, mogu li da upotrebim to vreme da na kratko, da se na kratko pozabavimo sa nekoliko stvari?

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Jedna od njih mora da bude na privatnoj sednici.

SUDIJA MEJ: Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, dok smo opet, dok smo opet na otvorenoj sednici, vi znate za proceduralne mogućnosti koje razmatram i dokumente koje sam predao Pretresnom veću i naravno, posledice tih mogućnosti u odnosu na vreme koje imamo, šta sigurno treba da imamo u vidu. U interesu toga, dok čekamo da dođe sledeći svedok, ja sam uzeo sat i 10 minuta u vezi sa prethodnim svedokom. Po mom proračunu sažetak može da se pređe za otprilike tri minuta po strani, tako da je jedna mogućnost u vezi

ovog svedoka da se njegova izjave pročita naglas cela, da bi se uštedelo nekih 40 minuta ili više, i da se uštedi još više vremena naravno, ako se sažetak izjave uzme kao generalni dokaz. Shvatam da su ove stvari za kasnije razmatranje, ali je ipak korisno da se razmotre praktični aspekti ovoga, posebno kada se bavimo ovom vrstom svedoka. Dakle, sledeći svedok je Robert Hausvička i njegova izjava ima, ja mislim, samo šest strana.

SUDIJA MEJ: Mislimo da radimo do dva sata.

TUŽILAC NAJS: Mi ćemo pominjati strane u atlasu da biste mogli lakše da se orijentirate.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: U kom smislu se ovo skraćivanje pravi? Ovaj svedok nije bio najavljen do sinoć uopšte kao svedok, čak nije bio ni na bilo kakvoj listi. Prema tome, pretpostavljam da bi svedočenje trebalo da čuje-mo.

SUDIJA MEJ: To je predlog koji su oni izneli, to je njihov predlog o kojem ćemo mi kasnije raspravljati. Ali u ovom trenutku se neće uznositi nikakve izmene, svedočiće se na normalan način i vi ćete imati mogućnost da unakrsno ispitujete ovog svedoka, ali ne danas.

TUŽILAC NAJS: Ovaj svedok je naveden u rasporedu 18. decembra, ali smo mi iz određenih razloga morali da vršimo izmene, to su bili razlozi izvan naše kontrole.

SUDIJA MEJ: Molim da svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK HAUSVIČKA: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, Dubrovnik se vidi na našem dokaznom predmetu 336 na strani 37. Gospodine, molim vas recite nam vaše ime i prezime?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Moje ime i prezime je Robert Hausvička.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Hausvička, da li vi živate u Mokošici, nekih 10 kilometara od Dubrovnika? Možemo da je vidimo na karti. Da li ste služili redovni vojni rok u Somboru u Srbiji u decembru mesecu 1990. godine? Da li ste trenutno potpredsednik dubrovačkog ogranka hrvatskog Udruženja logoraša srpskih i crnogorskih koncentracionih logora?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste se pridružili Zboru narodne garde u maju mesecu 1991. godine?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste se odazvali na oglas u novinama i pridružili se jedinici koja nije bila potpuno definisana i jednostavno je nazvana Dubrovačkom jedinicom, u njoj je u to vreme bilo oko stotinu ljudi?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U toj ranoj fazi, da li ste svi imali oružje i uniforme ili niste?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste delili oružje pošto ga nije bilo dovoljno, pošto niste imali dovoljno oružja?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A onda u avgustu mesecu 1991. godine, da li ste se pridružili snagama hrvatske specijalne policije zajedno sa prijateljima koji su takođe prethodno prošli vojnu i policijsku obuku? U to vreme te specijalne snage su imale oko 50 ljudi.

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su svi oni bili sa područja Dubrovnika?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I bili ste stacionirani, mislim da ste rekli, u stvari recite nam gde ste bili stacionirani pošto mislim da to ne možemo da vidimo na karti. Ili zapravo možemo. U Platu, ja li tako?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je severoistočno od Cavtata, a Cavtat je poznat Pretresnom veću. Možemo li sada da se pozabavimo napadom na dubrovačku regiju? Kog dana i u koje vreme je počeo napad?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Napad je počeo 1. 10. u 6.25 na području Rijeke Dubrovačke, točnije u mjestu Komolac.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U kakvom obliku je bio napad i odakle je dolazio?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Napad je bio u obliku granatiranja vodovodne, vodovoda, električnog postrojenja i telefonske centrale, a dolazilo je iz smjera Ivanice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je na bosansko-hercegovačkoj granici, je li tako?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta se desilo sa telefonskim linijama u to vreme, i šta je bilo sa glavnim putem?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Telefonske linije su bile odmah prekinute, odmah u prvoj bombardovanju, a i put je bio presječen tako da se presjekla komunikacija između Mokošice i Dubrovnika.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je u to vreme bila prisutna hrvatska vojska ili policija u Mokošici? Ako nije, gde su bili njihovi položaji?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Tada u Mokošici nije bilo vojske i policije, a moje saznanje je da je policijska ophodnja bila na graničnim prelazima na Osojniku, Debelom Brijegu i Brgatu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je Mokošica granatirana počev od 1. oktobra, a zatim i narednih nekoliko dana? Možete li da nam kažete koliko je dana trajalo granatiranje i koliko granata je ispaljeno?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Granatiranje je počelo 1. desetog u večernjim satima i nastavilo se narednih nekoliko dana. 2. desetog je bilo jedno od, u stvari jedno od jačih granatiranja predjela Stare Mokošice u kojima su gađane samo civilne zgrade i mjesna crkva. Tu je, dok smo bili u skloništima ja sam brojao do nekih otprilike 850 granata, a palo ih je i više.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li bi vaša funkcija bila da branite mesto u kojem ste živeli, dakle grad Dubrovnik, i da li ste bili u mogućnosti da to uradite?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Ne razumijem pitanje, ako možete da ponovite.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Moja greška, naravno to je moja greška. Da li ste vi... Da li ste vi u formaciji kojoj ste pripadali imali funkciju da branite grad i da li ste to mogli da učinite?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa funkcija moje jedinice je bila da se u slučaju neprijateljskih napada, odnosno napada da se brani grad, ali ja nisam bio u mogućnosti to napraviti jer, sam, jer me je granatiranje zateklo u Staroj Mokošici, u svojoj rodnoj kući.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I mislim da ste vi tada bili u skloništu i da ste slušali granatiranje. Je li tako?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je u Mokošici bilo nekoliko skloništa u koje su mogli da se sklone civilni i da li su tu dolazili civilni iz grada i takođe okolnih sela i gradića?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: U predjelu novoga naselja, ustvari Nove Mokošice bilo je pet do šest atomskih skloništa gdje su se mogli civili sakriti. Dolazili su civili iz okolnih mjestâ i tu se sakrivali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je bilo jedno posebno sklonište u jednom predgrađu gde su ubijeni civili? Na to ćemo se vratiti za par trenutaka, ali recite nam da li je bilo takvo sklonište?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da, u predjelu Nove Mokošice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je u tom skloništu bio i Krizni štab kao telo koje je organizovano da podrži zajednicu u trenutku opasnosti, u vanrednom stanju?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jeste li vi bili blizu skloništa u vreme kada su ubijeni ti civili? I ako jeste, možete li molim vas da nam objasnite kako je došlo do smrti tih civila?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa ja sam bio dovoljno, u stvari prilično blizu sam bio, jedno 100, 150 metara udaljen od tog skloništa. To je ulaz u sklonište. Naravno, u skloništu se nije pušilo nego se izlazilo pušiti na

taj izlaz ili ulaz, kako ga nazvati, i prilikom pada te granate tu se nalazilo tih sedam civila koji su poginuli, koji su u stvari bili tu slučajno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pre nego što spomenemo imena ubijenih, tamo je iz nekog razloga bio parkiran policijski auto. Je li tako?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Bilo je policijsko auto, ali to auto je bilo tu od 1. desetog, od početka granatiranja, neko je sa tim policijskim autom došao kući, neki policajac ili neko, ja sad točno ne znam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A kada je bilo ovo granatiranje? Koji je bio dan kada je bilo granatiranje?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Kad su poginuli, ovi civili kad su poginuli to je bilo čini mi se 7. 10. mjeseca.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, taj policijski auto je stajao na tom istom mestu nekoliko dana, šta je svako mogao videti, već šest ili sedam dana?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da,

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Auto je bio тамо. Da ли су civili ulazili i izlazili из skloništa, а да се то могло видети?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da, civili су често улазили и излазили из skloništa, jer naravno svi nisu mogli ponijeti neke stvari iz tih okolnih stanova u kojima су живјели, па су ишли у те stanove kad ne bi bilo granatiranja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste znali ili ste mogli da videte odakle dolazi granatiranje JNA?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa vidjet se točno nije moglo iz samoga novoga naselja Mokošice, ali smo znali da dolazi sa područja Ivanice i okolnih brda, jer je vojska već to zaposjela područje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Iz onoga šta vi znate o mestu odakle ste, kakav bi bio pogled koji je JNA imala na Mokošicu sa tog mesta gde se nalazila, sa tih brda?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa to je uzvišenje poviše novoga naselja i Stare Mokošice, imali su pogled kao na dlani, mogli su sa dvogledom promatrati sve što se događa dole.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Otrprilike koliko ljudi je bilo u svakome od tih skloništa?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Otrprilike 300 do 400 ljudi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad kažete da su ljudi izlazili iz skloništa da bi išli kući kad bi bilo zatišje, jesu li svi izlazili ili su neki bili oprezni i ostajali u skloništu tako da bi se videlo manje ljudi koji ulaze i izlaze nego što ih je stvarno bilo u skloništu? Ili su svih 300 do 400 ljudi izlazili i vraćali se?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa naravno da ne, samo bilo je tu i hrabrijih i manje hrabrih ljudi koji su izlazili, koji su išli, u stvari oni hrabriji su išli donositi stvari. Ali tu se nalazila i jedna cisterna sa vodom ispred skloništa po koju su maltene svi civili morali ići uzimati vodu za piće i za ostale potrebe.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliki procenat ljudi u ovom skloništu, možda i u drugim, ali sada govorim o ovome, koliko njih su bili poput vas pripadnici neke jedinice?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Bilo je nas pet.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pet, od 300 do 400 ljudi?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ti ljudi koji su ubijeni pred vašim skloništem, da li ih je ubila jedna granata ili više granata?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Više granata.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko je bilo tih granata, da li znate?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa točno što su ovi ljudi što su poginuli pred skloništem, ovih sedam što je poginulo je ubila jedna granata, a ovu drugu dvojicu je ubila druga granata.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, sada ću zamoliti svedoka da pogleda deo dokaznog predmeta 361, tabulator 35. Molim da se to stavi na grafskop i mislim da svedok može da nam pomogne oko nekih imena. Za one koji gledaju taj dokument, to je na strani 63 optužnice i to je ustvari popis raznih mesta i raznih navodnih pogibija. Možete li, gospodine Hausvička, molim vas, da pogledate ovaj dokument gde piše "7. oktobar – Mokošica" i navedeno je ukupno devet imena. Da li možete da nam pomognete i kažete koja od ovih imena se odnose na ljude koji su ubijeni u tom granatiranju?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Možete li mi samo ponoviti pitanje. Je li trebam nabrojiti imena ili samo da pokažem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta god da vam je zgodnije, ali mi ovde imamo devet imena. Časni Sude, mogu li da postavim sugestivna pitanja? Ako pročitate sva ta imena, možete li da izabrate sedam imena, jer mislim da vi ne možete da govorite o Jozu Brajoviću i Ivi Maškariću?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A za ostale, vi ste lično videli kako su tom pri-likom poginuli?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 7. Mislim da su tela držana u skloniš-tu, a sledeći dan su prebačena u Gruž?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jeste li posle preko radija čuli da je dogovoreno primirje između JNA i predstavnika Hrvatske? Jeste li čuli da je sada sigurno vratiti se u svoje selo i da i drugi ljudi mogu da se vratite u svoja sela?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da, ta vijest je bila na radiju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Uprkos tome, a Pretresno veće može da vidi gde se to nalazi na atlasu, upravo iznad Dubrovnika i malo severozapadno od Mokošice. Dakle, bez obzira na to, da li je JNA napala 18. oktobra? Da li je napredovala, i ako jeste, gde je to bilo?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa na radiju je bila vijest da se u selo Osojnik mogu ljudi slobodno vratiti, je l' da je dogovoreno primirje. Ali JNA je nastavila napad i ušla je u selo Osojnik.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koji je to bio dan?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Ne znam točan datum, ali mislim da je to bilo negdje između 13. 10. i 18. 10..

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi zajedno sa drugim, sa ostalim speci-jalnim policajcima, redovnim policajcima i nekim naoružanim civilima pokušali da uspostavite obrambenu liniju? I ako jeste, gde je to bilo?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pokušali smo 18. desetog 1991. godine u selu Pobrežje, malo ispod sela Osojnik.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To selo se ne vidi na mapi, jer je pre malo. Sa kakvim uspehom ste to učinili?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Moje mišljenje je bezuspješno, zato što su, jedinice JNA koje su bile stacionirane poviše nas su nas mogle vidjeti, svako naše kretanje, a mi smo vidjeli njihove minobacačke baterije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta se dogodilo ljudima koji su živeli u Pobrežju i šta je bilo sa njihovim kućama?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa selo Pobrežje ljudi su se povukli u skloništa već u prvim danima, a kuće su bile dosta oštećene. Bilo je po tri do četiri, pet rupa od, rupa na kućama od projektila.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jeste li vi i ostali branitelji u jednom trenutku zauzeli te kuće ili ste zauzeli položaj unutar tih kuća?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Zauzeli smo položaj unutar tih kuća, u stvari onih kuća koje su se doimale malo sigurnije nego ostale.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada ste ušli u te kuće ili kada ste bili u njima, da li ste mogli da videte minobacače koji su bili poređani iznad vas?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Na jednome brdu poviše tog sela vidjele su se minobacačke baterije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada ćemo preći na kraj oktobra, odnosno početak novembra. To je odlomak broj 10. Koliki deo Dubrovnika je zauzet? Može li da se svedoku molim pokaže dokazni predmet 336, strana 37. Molim da se to stavi na grafskop. Svedok još nije bio u sudnici, pa molim da se pomogne svedoku i to stavi na grafskop. Molim vas pogledajte na grafskopi uzmite štapić za pokazivanje, pa na knjizi koja je pred vama pokažite gde je to.

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Ja bih zamolio još jedanput pitanje. Nije mi jasno što trebam pokazati.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, da, upravo sam to htio da kažem. Još vam nisam ni postavio pitanje, to je moja greška. Početkom novembra do koje mere su snage JNA napredovale prema Dubrovniku? Možete li da nam

pokažete relevantna sela i gradove, dokle su oni stigli i možete li da nam kažete šta nam pokazujete?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Aerodrom "Ćilipi", Orašac, Osojnik.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A kada je reč o samoj Mokošici, ovo što vidimo na mapi severno od Dubrovnika, da li je JNA stigla do tog mesta ili su to još uvek držali Hrvati?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: To je još uvijek bilo slobodno, još u to vrijeme još nisu došli u Mokošicu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro. A u drugom smjeru dolazeći iz Crne Gore, možete li da nam kažete dokle su stigli početkom novembra? Vi ste spomenuti aerodrom u Ćilipima. Da li su dотле stigli, je li to bila krajnja tačka do koje su došli?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Ja točno ne mogu znati, jer nisam bio na tom području, tako da, ovaj, mislim da su došli otprilike između Cavtata i aerodroma "Ćilipi".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste 21. oktobra 1991. godine otišli iz sela Pobrežje da biste se prijavili svom nadređenom Kreši Mandiću telefonom, a da biste to učinili, morali ste da idete u Mokošicu?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vi niste uspeli da telefonirate, a na povratku kad ste se vraćali u Pobrežje, da li ste otkrili da se to selo žestoko granatirala?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da, ja kad sam stigao u novo naselje u Mokošicu, počeo je jedan jači napad, mislim sa svim mogućim oružjem na to selo Pobrežje, gdje su se moji ovi prijatelji povukli i ja sam pošao put gore da bi video što je sa njima.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste onda pokušali da se ponovo vratite u Mokošicu, i da li su vas presele srpske snage?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Ja sam iz novoga naselja Mokošica krenuo put Pobrežja da bi video što mi je sa kolegama i, ovaj, došavši u selo Pobrežje video sam skupinu od dvadesetak vojnika. Mislio sam da su to ti moji prijatelji, ali kad sam došao na nekih dvadesetak metara shvatio sam da su to u biti snage JNA.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kako ste vi bili odeveni?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Ja sam imao maskirnu uniformu sa oznakama policije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta vam se dogodilo?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: U tom trenutku kad sam shvatio da su to snage JNA, ja sam se probao sa autom okrenuti na cesti, ali valjda dolazeći odozdol, kad su oni shvatili da ja, da dolazi auto nekako odozdol, oni su me presreli i počeli su pucati po autu. U tom trenutku mislio sam bi li se ubio ili ne bi, aktivirao... Jer sam imao bombu za pasom, ali nekako sam izšao vanka, podigao ruke i htio sam se predati.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I što vam se dogodilo, šta su vam učinili vojnici JNA?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Prišli su mi uz veliku dozu opreznosti i rekli su mi da legnem pored auta, što sam ja i napravio. Kad su došli, počeli su me udarati nogama, rukama, kundacima, ne znam više čime, a u jednom trenutku jedan pripadnik, ja ne znam kako bi nazvao, to je valjda bio pripadnik JNA, sa dugačkom bradom stavio mi je nož pod grlo i htio me je, vjerovatno me je htio zaklati.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ga je u tome sprečio drugi oficir JNA koji je rekao da treba da vas odvedu na komandno mesto da bi vas tamo ispitali?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I jesu li vas stvarno odveli u Osojnik da vas tamo ispituju i ako jesu, šta se dogodilo na putu?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da, odveli su me u komandno mjesto Osojnik. Putem sam, kad su me vodili putem, naravno uz sve moguće batine koje sam dobivao, video sam usput par minobacača i na jednom uzvišenju poviše, gdje se počinje put sruštati prema selu Osojnik bila su dva bestrzajna topa. Sa tog položaja se ljepo video Gruž, Lapad i Rijeka Dubrovačka, tako da nišanske sprave maltene nisu bile potrebne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A što su vam radili vojnici putem do Osojnika?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Dok smo išli pješke do ovog uzvišenja cijelo vrijeme su me tukli, nabijali... Ne znam ni ja što su mi radili, a onda su me bacili u vojno vozilo i odveli su me do šatora.

Naravno u tom automobilu, vojnom vozilu, kako god hoćete, i tu su me također tukli. U jednom trenutku mi je jedan od trojice ljudi koji su bili sa mnom zarezao uho, u stvari htio mi je odsjeći uho da, jer sam imao, na lijevom uhu sam imao naušnicu i rekli su: "Ti si hrvatski plaćenik, tebe Tuđman plaća da ratuješ protiv nas".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U Osojniku dok su vas ispitivali, ali pre nego što dođemo do toga, šta ste videli kada ste došli u Osojnik? Šta je bilo sa kućama i ostalim?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Sa ovoga mjeseta gdje su mene doveli, gdje je bio taj šator, bio je već sumrak, ali uglavnom što sam ja mogao vidjeti da su tri, četiri kuće bile u plamenu, a iz mojih kasnijih saznanja od drugih zarobljenika koji su bili u logorima saznao sam da je selo bilo spaljeno do i jedne kuće.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šator u koji su vas odveli... Šta su vam uradili vojnici dok ste bili tamo?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Kad su me doveli u šator, bio je jedan oficir unutra, ja nisam, stvarno ne znam koji je čin imao i počeo me je ispitivati o snagama, položajima hrvatskih tih takozvanih snaga i, ovaj, počeli su me tući, i taj oficir i ti vojnici, unutra su me počeli tući svim mogućim, ne znam čime nisu stigli.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste izgubili svest?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da, u jednom trenutku sam izgubio svijest, a onako dolazeći, kasnije sam čuo ovoga oficira da je zvao, mislim da je uspostavio vezu sa zapovjednim mjestom, sa vjerojatno Trebinjem, ja ne znam točno, jer su me kasnije odveli u Trebinje, ali pitao je šta će sa njime, kažu kao "šta ću sa njime, on ima isto naoružanje kao i ja". Valjda je ovaj rekao: "Dovedite ga ovamo" i otale sam krenuo put logora u Trebinje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Odveli su vas u Trebinje u vozilu prepostavljam? Koliko je to kilometara, 20? Da li ste se zaustavljali putem u nekom selu ili u nekim selima, i ako jeste, šta se dogodilo?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Stali smo na dva mjeseta, stavili su mi platnenu vrećicu na glavu tako da nisam znao kud se krećem, ali uglavnom smo na dva mjeseta stali, prepostavljam u nekakvim zaseocima ili selima, nemam pojma. I tu su me izvodili i govorili: "Evo ustaše". Onda su me tu,

ne znam ko, ali uglavnom čuo sam glasove djece, civila, svih mogućih, ovaj, na oba dva mjeseta sam bio dobro pretučen.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su vas tukli ljudi iz sela ili vojnici koji su vas čuvali ili ne možete to da nam kažete?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa ne mogu točno reći, jer sam imao platnenu vrećicu na glavi, ali ono čisto što sam čuo glasova, čuo sam ženskih i dječjih glasova.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Osim toga što su vas tukli, da li su vas i na neki drugi način ponižavali tom prilikom, ti ljudi na ulici?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa da i pljuvali su me, to je najmanje što sam mogao doživiti od njih.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U kasarni u Trebinju ko vas je dočekao i šta se onda tamo dogodilo?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Na jednome mjestu, ne znam točno kojemu, su me preuzeila tri vojna policijaca i otale su me odveli u vojarnu Trebinje. U vojarni Trebinje bio sam smješten u jednu prostoriju koja je imala jedan veliki prozor i rešetke na prozoru, imala je drvenu onu tablu kao jedna učionica, prepostavljam da je to bila prije učionica. Tu sam proveo neko vrijeme, ne znam točno koje i onda je stražar otvorio vrata i ušla je nekolicina ljudi, neki sa bradama, ali uglavnom su imali svi odore JNA. Jedan od njih me pitao da li ga poznam. Ja sam rekao, onako zbumjen cijeli u bunilu i onako jedva gledajući, da ne znam ko je, ali onda kad se nasmijao, kad sam mu vidio smješak i puknuti Zub koji je imao sjetio sam se da je to jedan stanovnik grada Dubrovnika koji je prije živeo u Gružu, Pero Miljević. On je rekao, kaže: "E sad si dolijao", kao tu i rekao njima da sam ja ustaša, da sam ja klapo po gradu srpske, palio srpske kuće, klapo ljudi Srbe, djecu, ne znam više što je ispričao sve. Uglavnom je popalio tih ostalih desetak ljudi koji su me onako baš dobro izudarali i to je trajalo možda jedno petnaestak, 20 minuta. Uglavnom je ušao jedan časnik, ja mislim JNA i rekao "Dosta", kao dosta je bilo, dosta ste ga tukli.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ostali ste u toj prostoriji neko vreme dok vas nisu, sa liscicama, odveli u jednu drugu sobu gde su bili vojnici u maskirnim uniformama, a među njima su bili i viši oficiri?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su vas stavili u stolicu i ako jesu, šta se dogodilo sa vašim rukama i nogama?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Pa prvo su me počeli ispitivati, ovaj, o pozicijama kao hrvatske vojske, hrvatskih snaga. Ja sam rekao, mislio u tom trenutku da je najpametnije da ništa ne lažem, da rečem onako kako jeste, jer je stvarno bilo da nigdje nikoga nije bilo. I ovaj, oni nisu bili zadowoljni mojim odgovorom i jedan od njih je rekao: "Sad ćeš ti nama propjetati". Vezali su me za stolac, ruke za nasalone, a noge za noge od stolice. Izvrnuli su stolicu naopako, skinuli su mi čizme sa nogu i ne znam čime, mislim pendrekom ili ovako nečim, nisam siguran točno, su me počeli tuć po tabanima. Znam da je bol bila nesnošljiva, da bi bio priznao ne znam što da sam znao, ali ništa nisam znao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sećate li se uopšte bilo kakvih detalja o tome šta ste im rekli o hrvatskim snagama, ono šta vi zname? Da li ste im rekli koliko je brojno stanje tih snaga i tako dalje?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da, u jednom trenutku kad više nisam znao izdržati tu bol, jer bol je bila nesnosna, rekao sam: "Priznaću, priznaću vam sve". I onda su oni stali, vratili su stolac i onda sam ustvari lagao, rekao sam da ima pripadnika ZNG-a oko, ne znam sad točno koliko sam rekao, mislim da sam rekao oko 500, 600, rekao sam da ima topova, tenkova, da je sve okolo minirano. Onda su oni rekli: "Eto vidiš, mogao si reći to odmah", kaže "ne bi te mi tukli toliko".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jesu li vas sledeće jutro odveli u jednom vozilu u kasarnu u Bileći, a vi ste jedva mogli da stojite na nogama zbog tog premlaćivanja?

SVEDOK HAUSVIČKA – ODGOVOR: Da.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, ako ćete da pređete na novu temu možda bi sad bio dobar trenutak za završetak rada za danas. Gospodine Hausvička, mi ćemo sada da prekinemo sa radom do sutra ujutru. Molim vas, vratite se sutra u 9.00 da biste završili sa svojim svedočenjem. Molim vas, upamtite da ne smete ni sa kim da razgovarate o svom svedočenju dok ono ne bude gotovo, a to uključuje i članove tima Tužilaštva. Molim vas, vratite se sutra u 9.00.